СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 29 ЧЕРВНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 26 VOL. CXIV FRIDAY, JUNE 29, 2007 No. 26

Президент України Віктор Ющенко відвідав Острозьку академію

Ольга Решетилова

ОСТРОГ, Рівненська обл. – 22 червня Президент України Віктор Ющенко відвідав Національний університет „Острозька академія", де взяв участь в урочистому відкритті єдиної в Україні наукової віртуальної бібліотеки, зустрівся зі студентами та викладачами університету і представив їм свою нову програму „Соціяльні ініціятиви Президента України" (докладніше – на цій сторінці), а також провів нараду з головами обласних адміністрацій України.

Перерізуючи стрічку перед новим приміщенням бібліотеки, яку називають не лише найкращим науково-інформаційним центром України, а й справжнім архітектурним шедевром, В. Ющенко щиро подякував Фондові друзів Острозької академії в США, а також усім жертводавцям, зусиллями яких була збудована бібліотека. Президент висловив сподівання, що вже найближчим часом так само спільними зусиллями всього світу буде збудований новий корпус Острозької академії, а також площа великих українських просвітників Герасима та Мелетія Смотрицьких.

За словами Президента, представлення його нової програми невипадково відбулося саме в Острозькій академії, з якої бере початок соціяльна політика, запроваджена князями Острозькими – першими українськими магнатами-меценатами – ще в XV-XVI століттях.

Виступ Президента в Острозькій академії в прямому етері транслювали Національна телерадіокомпанія України, „П'ятий канал", а також Всесвітня служба Укртелерадіо, що вела супутникову та інтернет-трансляцію більш ніж на 170 країн світу. Протягом двох годин В. Ющенко та заступник голови Секретаріяту Президента України Олександер Шлапак вели мову про основні тези нової соціяльної програми, після чого в закрито-

(Закінчення на стор. 3)



Президент Віктор Ющенко у супроводі ректора Ігоря Пасічника та інших гостей оглядає академію.
Фото: Ярослав Мізерний

НА ТЕМИ ДНЯ

Проти виборів – тільки О. Мороз

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – На тлі передвиборної активности усіх українських політичних сил якоюсь навіть загадковою виглядає непоступливість голови Верховної Ради Олександра Мороза з його абсолютною певністю, нібито він один крокує „в ногу", а всі інші – ні. У вівторок, 26 червня, розпущений Президентом парлямент зареєстрував законопроєкт фундаментальних змін до Конституції, змістом яких є, як пояснив у спеціяльній преамбулі голова ВР, розподіл конституційних повноважень між трьома гілками влади у такий спосіб, щоб вони ефективно співпрацювали і разом відповідали за здійснення державної політики. Хоч насправді йдеться про дальше скасування президентських повноважень. Наступного дня, в середу, парлямент розглянув і схвалив цей проєкт. О. Мороз навіть очікує такого ж схвалення від Президента, оскільки законопроєкт передбачає й скасування депутатської недоторканости, на чому наполягає Віктор Ющенко.

О. Мороз вважає ВР правочинною – аж до того моменту, коли Центральна виборча комісія скаже, що не можна заміщувати депутатів, котрі добровільно вийшли зі складу парляменту. А вона ледве чи скаже це: її члени поділилися на дві групи, проурядову і проопозиційну, і перша, опинившись у більшості, захопила контролю над східніми, північними і південними областями, де мешкає майже 70 відс. українських виборців. Ні до якого одностайного рішення ЦВК не годна прийти, і саме це дає О. Морозові якийсь шанс. Грубо порушуючи домовлення з Президентом і прем'єром, він відверто закликав місцеві ради і міських голів іґнорувати призначені на 30 вересня вибори.

Проте цей заклик вже явно не збігається з інтересами провідної сили коаліції, Партії Реґіонів, яка розраховує на цей раз дістати не менше голосів, ніж у березні минулого року. Що співвідношення партійних сеґментів у новій ВР не зміниться, це визнає – чомусь занадто спокійно – Президент В. Ющенко. Під час недавньої поїздки до Брюселю він сказав в інтерв'ю для Reuters: „Політична палітра майбутнього парляменту серйозно не зміниться. Зміняться принципи міжфракційних взаємин... Повинна бути знищена політична корупція і має зародитися політична культура міжфракційного діялогу. Це та головна наука, яку вже засвоїли українські політики".

Еге ж, гладко було на папері... Насправді з величезними труднощами тривають переговори учасників майбутнього помаранчевого „мегабльоку" – „Нашої України", Народної самооборони і „Української правиці". Усвідомлюючи, що такий бльок може виникнути на основі єдиної і чітко окресленої ідеології, Вячеслав Кириленко і Юрій Луценко говорять про доцільність перетворення бльоку в партію, але ж цей проєкт ще тяжчий для здійснення, ніж мегабльок: керівники „Української правиці" Юрій Костенко і Борис Тарасюк не бачать себе в одній партії з „нашоукраїнцями" і „Народною самообороною".

Дехто з „помаранчевих" підозріває, що Президент говорячи про „міжфракційний діялог" виказує схильність бачити в новій ВР коаліцію „Нашої України" з Партією Реґіонів. Микола Томенко, досвідчений політолог, тепер один з чільних бютівців, наприклад, каже, що якась невідома сила так і тягне Президента до спілки з „реґіоналами". Втім, це справді можливий варіянт – якщо Партія Реґіонів розколеться і висуне зі свого середовища іншу кандидатуру на пост прем'єра. Той же М. Томенко вважає, що стратегічною метою В. Ющенка залишилося небажання допустити Юлію Тимошенко до урядової влади. Але оскільки авторитет В.Ющенка і в цілому „нашоукраїнців" був підірваний саме Універсалом з „реґіоналами", то провідник „Нашої України" В. Кириленко не хоче вруге наступати на ті самі граблі: він заявив, що

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна потребує ентузіязму, завзятости, ініціятиви молоді

КИЇВ. — Президент України у своєму привітанні з нагоди Дня молоді, 24 червня, наголосив, що українське суспільство потребує подальшої зміни поколінь, патріотично налаштованих політиків з сучасним мисленням і новими ідеями. „Завдання влади і моя як Президента України – зробити все, щоб вплив таких людей в Україні зростав і зміцнювався", – зазначив глава держави. Святкування в Україні Дня молоді вже стало традицією. „Поздоровляю всіх, хто молодий тілом і душею, для кого немає нічого недосяжного, хто живе яскраво і вільно. Ви – рушійна сила нашого суспільства, його окраса і надія", – йдеться у привітанні. Президент відзначив, що високо цінує внесок молоді в розвиток держави і нації: „Ви завжди були одним з найважливіших носіїв змін у нашій країні і подавали приклад найвищих громадських зрушень від студентської „революції на граніті" 1990 року до останніх років". „Я радий за нинішнє юнацтво. Ви знаєте смак свободи і вмієте її добиватися, перед вами відкриті широкі життєві дороги і великі можливості", – сказано у привітанні. Президент побажав молоді здоров'я, упевнености у власних силах, а також не зупинятися перед труднощами. (*Радіо „Свобода"*)

„Наша Україна" не зречеться українських цінностей

КИЇВ. — „Наша Україна" у Верховній Раді наступного скликання ініціюватиме ухвалення закону про захист чести та гідности Президента України, за який виступають мільйони українців, заявив провідник „Нашої України" В'ячеслав Кириленко під час перебування на Прикарпатті, передає прес-служба „Нашої України". „Наша Україна" ніколи не зречеться українських цінностей, зокрема і з тих питань, які безпосередньо близькі вам. УПА має бути визнана борцями за свободу України", – зазначив В. Кириленко, звертаючись до івано-франківців. Він також нагадав, що в програмі партії „чітко записано, що державною мовою має бути лише українська". (*УНІАН*)

Україна чекає спостерігачів на позачергові вибори

КИЇВ. — Україна запросила міжнародні організації і Европарлямент прислати спостерігачів на позачергові парляментські вибори. Звернення від Президента Віктора Ющенка з запрошенням узяти участь у спостереженні Міністерство закордонних справ України надіслало керівникам ПАРЕ, ОБСЕ, ОЧЕС, ГУАМ і Европарляменту. Як повідомила 25 червня прес-служба МЗС, звернення надіслали ще в 22 червня. На початку червня запрошення надіслати спостерігачів на вибори вже надсилав до ОБСЕ і Ради Европи міністер закордонних справ Арсеній Яценюк. (*Радіо „Свобода"*)

Українців до 2025 року стане менше на 12 мільйонів осіб

КИЇВ. — Як стверджують представники Світового банку, в Україні – найгірші демографічні показники серед країн колишнього Радянського Союзу та Східньої Европи. При цьому вони відзначають, що кожному п'ятому українцю – за 60 років. На думку знавців, поліпшити демографічні показники можна лише збільшенням витрат на соціяльну допомогу, охорону здоров'я, освіту та пенсійне забезпечення. „Якщо не будуть впроваджені реформи, то в Україні 20 відс. внутрішнього валового продукту (ВВП) 10 відс. – на систему охорони здоров'я, стільки ж – на навчання та перекваліфікацію кадрів", – каже керівник підрозділу економіки людського розвитку Світового банку Аруп Банерджі. І ще 4 відс. ВВП піде на догляд за особами похилого віку. Отже, ці витрати можуть складати до половини ВВП. Такого навантаження не витримає економіка жодної країни", – наголошує він. (*„Українська правда"*)

Звертають увагу на корупцію у системі вищої освіти

КИЇВ. — Українська вища освіта – одна з найкорумпованіших у світі. Щороку на хабарі українські студенти витрачають до 300 млн. дол. Такі висліди дослідження стану корупції в українській освіті, проведеного польською неурядовою організацією „FIDE" та центром прикладної політики „Стратагема". Особливо корупція процвітає під час вступної кампанії до вищих навчальних закладів. Саме тоді понад 40 відс. абітурієнтів готові платити хабарникам, стверджує директор центру прикладної політики „Стратагема" Юрій Романенко. Він констатує, що зовнішнє іспитування, яке нещодавно запровадило Міністерство освіти, не вирішить ситуацію, оскільки проблему слід вирішувати системно, як у сусідній Польщі. Там запровадили жорстку відповідальність за корупційні дії викладачів у поєднанні з широкою інформаційною кампанією про конкретні випадки хабарництва, а також суттєво підвищили платню освітянам. (*„Німецька хвиля"*)

О. Мороз проти скасування депутатської недоторканости

КИЇВ. — Олександер Мороз, голова Верховної Ради України 21 червня розкритикував заклик Президента відмовитися від депутатської недоторканости, назвавши заяви Віктора Ющенка „пропаґандистською грою". На думку О. Мороза, цим закликом Президент почав агітацію за референдум для прийняття нового тексту Конституції. Президент Ющенко у телевізійному зверненні до народу запропонував політичним силам відмовитися від депутатської недоторканости. На його думку, це допоможе подолати корупцію у парляменті. За словами Президента, „у парляменті творять закони, а не ховаються від них. Зі зловживаннями депутатським імунітетом, безумовно, треба покінчити. Суспільству набридло бачити відверту демонстрацію безкарности та зверхности над законом і над людьми. Скасування необмеженої депутатської недоторканности є ключем до подолання парляментської корупції. Це – крок до змін. Це – реальна дія для нормалізації політичного життя в країні". В. Ющенко розраховує, що його ініціятиву підтримають усі відповідальні політичні партії і кожен кандидат у народні депутати України. (*Радіо „Свобода"*)

Експорт зерна обмежать з 1 липня

КИЇВ. — Уряд з 1 липня обмежив здійснення зерна на експорт, повідомив 20 червня міністер аґрарної політики Юрій Мельник. „З 1 липня обмежили експорт пшениці та інших культур за чітко зформованою номенклятурою", – сказав Ю.Мельник. Міністер також повідомив, що постанова уряду не встановлює термінів закінчення дії обмеження. „До поповнення нових запасів", - пояснив він. Ю. Мельник також підкреслив, що заборона на експорт зерна стосуватиметься урожаю 2006 і 2007 років. Водночас у постанові Кабінету Міністрів, відзначається, що обмеження експорту зерна буде діяти до 1 жовтня 2007 року в обсязі 3 тис. тонн на кожну сільгоспкультуру – пшеницю, суміші з пшениці, ячменю, кукурудзи та жита. У постанові також йдеться, що впродовж березня-квітня та 25 днів травня було укладено експортних угод на пшеницю загальним обсягом 653.5 тис. тонн, з неї продовольчої – 507.5 тис. тонн, у тому числі за період з 18 до 25 травня – відповідно, 442 та 312 тис. тонн. (*УНІАН*)

Трудова міґрація набуває нового виміру

КИЇВ. — Якщо українці отримають можливість вільно пересуватися країнами ЕС, то відтоку трудової сили з України не уникнути, вказують знавці. Натомість український ринок праці заповнять громадяни бідніших країн. Такі висліди дослідження міґраційних тенденцій 19 червня презентували фахівці з ООН, Евросоюзу та Міжнародної організації з міґрації. Щорічно український кордон перетинають майже 40 млн. чужоземців. З них більше мільйона залишаються в Україні, переважно нелеґально. Таким чином поступово Україна може перетворитися на країну, де осідають нелеґальні міґранти з Росії, Азербайджану, Молдови та країн Азії, констатує представник секретаріяту Седеркопинського процесу Ілмарс Межс. То ж можна спрогнозувати, що через 5-10 років тут працюватимуть вихідці з бідніших країн. Представник місії Міжнародної організації з міґрації Джефрі Лабовиц каже, що трудова міґрація тільки на користь України, оскільки міґранти, які працюють в Европі щорічно пераховують на батьківщину до 5 млрд. дол. (*„Німецька Хвиля"*)

Відбулася зустріч ОЧЕС в Туреччині

СТАМБУЛ, Туреччина. — 25 червня у Стамбулі відбулася 15-та зустріч Організації чорноморської економічної співпраці (ОЧЕС) в якій брав участь Президент Украни Віктор Ющенко. З уваги на те, що Україна перебирає головування в ОЧЕС з 1 листопада, В. Ющенко сказав, що Україна під час головування в ОЧЕС має намір зосередитися на транспортних проєктах і енерґетиці. Таким чином можна буде зменшити загрозу використання енерґетичних питань як інструментів зовнішньополітичного впливу. В. Ющенко також закликав створити Чорноморську зону вільної торгівлі на засадах СОТ і розробити підвалини спільної енерґетичної політики країн – учасниць ОЧЕС. Також необхідно посилити орієнтацію ОЧЕС на реґіональні проєкти і програми, вважає Президент.

Країни – члени ОЧЕС підтвердили прагнення поглиблювати співпрацю в сфері енерґетики. При цьому мають належно враховуватися інтереси і виробників, і споживачів, і транзитерів енерґоносіїв, мовиться в деклярації 15-ої зустрічі ОЧЕС.

У документі також наголошено прагнення співпрацювати з Европейським союзом та іншими міжнародними партнерами з метою „забезпечити справедливий доступ усіх зацікавлених країн до енерґоресурсів і ринків збуту на засадах взаємности задля підвищення ґльобальної енерґобезпеки, ефективности, конкурентоспроможности та екологічної стійкости". Сторони відзначили необхідність поглиблювати співпрацю і в таких пріоритетних галузях, як захист довкілля, торгівля, транспорт, туризм, телекомунікації, наука та технології, боротьба з тероризмом і всіма формами організованої злочинности тощо.

Відповідно до Деклярації, спільною метою країн – учасниць ОЧЕС повинні бути розроблення та ефективне здійснення маштабних реґіональних проєктів стратегічного значення. Сторони також підтвердили зобов'язання щодо захисту навколишнього середовища Чорноморського реґіону. Крім того Арсеній Яценюк, міністер закордонних справ України, підкреслив, що першочерговостями України на чолі ОЧЕС будуть також економіка і співпраця з ЕС. Одне з головних завдань України під час її головування в ОЧЕС буде створення конкретних механізмів співпраці між цією організацією і Европейським Союзом.

У виступі на засіданні Ради міністрів закордонних справ країн — учасниць ОЧЕС А. Яценюк також звернув увагу на необхідність посилити економічну складову в діяльності організації. Засідання відбулося в рамках зустрічі ОЧЕС. До ОЧЕС входять 12 країн: Албанія, Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Росія, Румунія, Сербія, Туреччина, Україна. Країнами-спостерігачами в ОЧЕС є Австрія, Білорусія, Хорватія, Чехія, Єгипет, Франція, Німеччина, Італія, Польща, Словаччина та США. Три країни члени ОЧЕС: Греція, Болгарія та Румунія – члени Европейського союзу. ОЧЕС охоплює територію, що становить майже 20 млн. квадратних кілометрів з населенням, що нараховує 350 млн. осіб. Після Перської затоки Чорноморський реґіон є другим найбільшим джерелом нафти та ґазу. (*Радіо „Свобода"*)

Нова програма Президента України

***КИЇВ.** – 22 червня Президент України Віктор Ющенко представив в Острозькій академії свою програму „Соціяльні ініціятиви“. В. Ющенко, пославшись на дані міжнародної статистики, сказав, що за індексом розвитку людського потенціялу ООН Україна посідає 77 місце у світі, тоді як Польща – 37-ме. А за рівнем заробітної платні в Европі Україна перебуває на третьому місці з кінця, обігнавши лише Молдову і Албанію.*

Президент визначив у програмі такі напрями, як підвищення мінімальної заробітної платні, підтримку сільської інтелігенції, справедливі пенсії, збільшення допомоги при народженні дітей, допомогу багатодітним сім'ям, підвищення розмірів стипендій для дітей-сиріт, поліпшення доступу до медичної допомоги на селі.

По суті, ця програма може стати соціяльним бльоком у програмі дій майбутнього уряду, сказав В. Ющенко. Нагадаємо, що уряд Віктора Януковича, зформований на початку серпня минулого року, досі так і не затвердив в остаточному варіянті свою програму і не подав її парляментові. (Укрінформ)



Віктор Ющенко представляє нову програму „Соціяльні ініціятиви Президента України“.

Тези соціяльних ініціятив Президента України Віктора Ющенка

Ми живемо в світі, який формується з потреб людей. І можливо, найпростіша формула, якою можна виразити ці потреби людей, є дуже простою – людина хоче жити завтра краще, ніж вона живе сьогодні. За останні сім років українська економіка перебуває на піднесенні. І нам би хотілося, щоб це піднесення відчула кожна людина.

Я наполягаю на тому, щоб з 1 січня 2008 року встановити мінімальну заробітну платню в розмірі 500 грн. Мінімальна зарплата виступає соціяльною міркою, стандартом до десятка соціяльних розрахунків. Поняття мінімальної платні є ключовим у моделі соціяльної політики, у формуванні соціяльної політики надзвичайно багатьох верств населення.

Друге. Вкрай необхідно підняти рівень оплати праці працівників бюджетної сфери, особливо науки, освіти, медицини, культури. Безумовно, треба на такий самий рівень підняти пенсії, а також платню для військовослужбовців і науковців – категорія, яка багато років зазнавала несправедливого підходу. Я говорю, перш за все, про науковців, хоча і про військовослужбовцях у нас є суттєве відставання від умов оплати праці, які існують у СБУ і Міністерстві внутрішніх справ. Переконаний, що люди в погонах повинні отримати єдиний загальний підхід. І в цьому є одна із справедливостей для людей у військовій формі.

Наступне. На 20 відс. необхідно підняти посадовий оклад вчителів, працівників охорони здоров’я та інших категорій людей, які працюють на селі. Ми повинні рівною мірою говорити про перспективу професій села – сільського вчителя, медика і тих працівників, які забезпечують нормальну діяльність, життя людей на селі. Переконаний, що завдяки тільки такому кроку ми можемо зформувати контрактні відносини з випускниками вузів, вийти на договірну основу для роботи в українському селі і вирішити по-серйозному за майбутні роки укомплектування працівників освітніх закладів, медицини, закладів культури в українському селі.

Далі. Треба вдвічі підвищити грошове забезпечення для військовослужбовців. Нині військовик української армії отримує 51 грн. Давайте згадаємо, що у цього військовика є мама, родина, з якою треба зв’язатися, можливо, раз на місяць перетелефонувати, відправити листівки і ще мати якісь скромні видатки, що передбачено військовим уставом. Переконаний, утримання у 51 грн. – це надзвичайно слабке утримання, з яким сьогодні Україна не повинна змиритися.

Третє. Необхідно провести належне нарахування пенсійних виплат. Пенсія повинна залежати від двох складових – стажу і заробітку. Сьогодні пенсійну політику регулюють 17 законів. По суті, ми маємо несправедливу пенсійну політику, яка дискредитує єдиний підхід і диференціює цей підхід за професіями, а також за окремими мотиваціями. Сьогодні пенсія лікаря-хірурга або вчителя школи відрізняється від пенсії особи, яка пропрацювала на роботах низької кваліфікації лише 20 років. І причому на мінімальній платні.

Четверте. Я вимагаю більшої державної допомоги тим, хто не може себе забезпечити. Смертність населення в Україні сьогодні вдвічі перевищує народжуваність. І для того, щоб виграти перспективу в цій статистиці, нам треба внести серйозні мотивації. Щороку ми недораховуємося 300–400 тис. українського населення. Переконаний, що ми можемо це змінити. Сьогодні допомога на дітей з багатодітних сімей виплачується за умови, якщо фактичні доходи на таку дитину в родині складають не менше 205 грн. Вдумайтеся самі в цифри. Ми говоримо про людинку, яка потребує одягти, взути, нагодувати, дати медичне забезпечення, відпочинок і таке інше. Ми говоримо про 205 грн. Планка, яка не заслуговує сьогодні дискусії в колі серйозних відповідальних людей.

Наступна ініціятива. Підвищити стипендію сиротам-студентам та учням профтехучилищ до рівня двох прожиткових мінімумів з урахуванням доходів. Обід у будьякому ресторані в Києві чи в Рівному коштує більше, ніж держава дає на одну дитинку-сироту. Так чиї то діти?

Щодо інвалідів всі під’їзди, туалети, двері, подіюми, парапети, все повинно бути підлаштоване під проблеми цих людей. Давайте почнемо з центральних перехресть, а потім підемо на периферію кожного міста і запитаємо себе – як людина у візку переходить перехрестя? Які технічні засоби можуть допомогти цій людині зробити цей крок?

Політика усиновлення, опікунства не повинна знати жодних перепон, вона повинна зустріти злагоджений державний механізм. Чужих дітей не буває. От для того існує українська держава: якщо дитинка народилася з проблемою і у неї немає родини, держава бере її за ручку і проводить до першого робочого місця, до першого свого житла. Тоді у нас не буде проблем тих, які ми маємо в тому числі і з правопорядку.

Україна залишилася єдиною країною, де заборонено селянинові розпоряджатися своїм шматком землі. Це феодалізм. Чому ми людині забороняємо розпоряджатися своєю землею? Чому в моєму селі Хоружівці дядько з Києва не має права на продаж цієї землі? На дарчу своїм дітям? Чому ми залишаємо за собою право порушувати Конституцію у праві власності? З 2008 року ми повинні зняти це обмеження на організацію цього ринку.

Нам треба прийти до чесної відкритої приватизації. І через перегляд політики фіскальної, земельної приватизації, через радикальний перегляд політики регуляторної ми повинні знайти широкий ключ до серйозної детінізації національної економіки. І на цій основі забезпечити прихід на кілька десятків пунктів податків до місцевого і центрального бюджетів, і на цій основі забезпечити фінансування тих ініціятив, про які ми сьогодні говорили. Я пропоную конкретні зміни і я пропоную практичні дії. Я хочу, щоб ми жили вільно, чесно, щоб ми жили в достатку. Моя команда має плян дій, як досягти цієї мети, і я переконаний, що ми доб’ємося змін на краще.

Прес–служба Президента України



Президент України Віктор Ющенко перерізує стрічку на відкритті нової віртуальної бібліотеки Острозької академії.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

му режимі була проведена нарада Президента з головами обласних та деяких районних адміністрацій. В. Ющенко також встиг відповісти на запитання студентів, зокрема про можливість надання Острогу статусу зони вільного розвитку зі спрощеною системою оподаткування, власною системою фінансів тощо. Адже керівництво Острозької академії та її ректор Ігор Пасічник плянують перетворити Острог на єдине в Україні суто університетське містечко, де б з дитячого садочка і до маґістра наук виховувалась майбутня еліта держави. Президент підтримав цю ініціятиву, але зазначив, що для надання такого статусу містам попереду ще тривала робота над законодавством, викоріненням корупції на місцях.

Ректор І. Пасічник від імені вченої ради університету нагородив Президента Золотою медаллю князя Костянтина-Василя Острозького, а від імені Братства спудеїв Острозької академії йому подарували вишитий вимпел університету.

Проти виборів ..

(Закінчення зі стор. 1)

коаліція з Партією Реґіонів неможлива за жодних умов.

Принаймні, вона неможлива з В. Януковичем, до якого тяжко застосувати слова В. Ющенка про „науку, засвоєну українськими політиками“.

Ні, прем’єр вихований в іншій школі. Ось він знову в Кремлі, знову запобігає ласки у Путіна. Як пише журналістка Олена Мігачова, „під час поїздки до Москви він сидів перед ним, як дрібний правопорушник перед ментом, або як кролик перед удавом“.

Чи Москва знову підтримає В. Януковича – це ще знак запитання. Але нема сумніву, що вона підтримуватиме всіх, хто працює на перетворення України з президентської республіки в парляментську, тобто в таку, де депутати вічно будуть між собою гризтися, і над ними не буде ніякої твердої, безкомпромісної проукраїнської волі. Тому можна сказати, що сьогодні воду на московський млин ллє О. Мороз.

АМЕРИКА І СВІТ

Сенат повернувся до іміґраційної реформи

ВАШІНҐТОН. — Сенат Сполучених Штатів 26 червня проголосував за те, аби повернутися до розгляду законопроєкту іміґраційної реформи, поданого Президентом Джорджем Бушем. Прихильникам закону вдалось назбирати достатню кількість голосів, аби поновити дебати навколо цього питання. Однак, проєкт маштабної іміґраційної реформи продовжує залишатися контроверсійним і поділив як Конґрес країни, так і суспільство, на два табори. На думку Президента Дж. Буша, прийняття іміґраційної реформи припинить контрабанду людьми. Запропонована Президентом реформа повинна посилити контролю за кордонами, змусить працедавців перевіряти іміґраційний статус робітників та розпочне програму тимчасових працівників. Адміністрація також прагне леґалізувати 12 млн. іміґрантів, які перебувають у США незаконно. Остання пропозиція викликає найбільший спротив. Однак, Білий Дім наполягає на своєму. Минулими вихідними у Лос-Анджелесі та інших містах США пройшли демонстрації як на підтримку реформи, так і проти неї. На США тиснуть їхні союзники, які вимагають спрощення або скасування візового режиму з США. Люди не завжди розуміють, чому громадянам країн, які є найбільшими союзниками США, часто найскладніше приїхати у відпустку до США. Відтак іміґраційна реформа не лише розділила американське суспільство, але й стала каменем спотикання всередині Республіканської та Демократичної партій. *(„Голос Америки")*

КУК підтримує поправки до закону про іміґрацію

ОТАВА. — Конґрес Українців Канади (КУК) підтримує ініціятиви, запропоновані Міністром ромадянства та іміграції Діян Фінлі. Метою законопроєкту С-57 є подолання проблеми торгівлі людьми. Цей акт вніс би поправку в законі про іміграцію та захист біженців, дозволивши Міністрові іміґрації надавати письмові інструкції представникам іміґраційних властей, визначаючи тих людей, які знаходяться під загрозою жорстокого, негуманного і принизливого ставлення, а також сексуальної експлуатації. Ці інструкції дозволили б чиновникам відмовляти людям у виданні дозволу на працю в тих випадках, коли існують очевидні докази риску, особливо якщо є підстави для підозри у торгівлі людьми. Президент КУК Орися Сушко, яка брала участь в консультаціях в Отаві з Федеральним урядом перед представленням законопроєкту в Палаті Громад, 8 червня сказала: „Це є значним поступом. Перешкоджання процесові торгівлі людьми шляхом заборони виїзду потенційних жертв з країн їхнього проживання є важливим кроком в обмеженні міжнародної работоргівлі. Щороку тисячі українців – здебільшого молодих жінок – заманюються у злочинний світ міжнародної сексуальної торгівлі. Тому ми підтримуємо цей законопроєкт". О. Сушко відзначила важливу ролю, котра відіграється в цьому питанні членом парляменту від виборчої дільниці Вініпеґу (Кілдонан – Сайнт-Пол) Джой Сміт, що також є заступником голови Постійного комітету зі статусу жінок. „ Дж. Сміт займає активну позицію щодо цієї проблеми і невпинно працює, висуваючи цю справу на перший плян", – сказала О. Сушко. *(Конґрес Українців Канади)*

Т. Блейр офіційно залишив посаду премєр-міністра

ЛОНДОН. — Тоні Блейр 27 червня офіційно пішов з посади глави лейбористського уряду Великобританії, який він очолював упродовж 10 років. Королева Єлизавета II запропонувала Гордонові Бравнові стати новим главою кабінету, який в уряді Т. Блейра працював міністром фінансів. Новому британському прем'єру 56 років. За прогнозами політиків, Ґ. Бравн відразу ж візьметься за реорганізацію уряду. На конференції лейбористів, що відбулась 24 червня у Манчестері, Г. Бравна обрали новим провідником Лейбористської партії Великобританії. Альтернативи Ґ. Бравнові не було, і його затвердили без голосування. Водночас відбулися вибори заступника голови партії, яким уперше стала жінка – Герієт Гарман. *(Радіо „Свобода")*

Ґ. Бравн став провідником британських лейбористів

ЛОНДОН. — Міністер фінансів Великої Британії Ґордон Бравн перебрав керівництво урядовою Лейбористською партією на спеціяльній партійній конференції. Передаючи Ґ. Бравнові керівництво у партії, британський прем'єр, що складає з себе повноваження –Тоні Блейр заявив, що Ґ. Бравн має всі якості з тим аби стати видатним прем'єр-міністром коли офіційно перебере і прем'єрську посаду 27 червня. Тим часом Ґ. Бравн виступив з промовою вперше як голова Лейбористської партії у якій визначив як безпрецедентні та історичні досягнення його попередника Т. Блейра. Ґ. Бравн також заявив, що є політиком з переконань. Він додав, що його Лейбористська партія має мати свою душу і буде вести далі політику успішних реформ. *(ББС)*

На зустрічі Евросоюзу вдалося знайти компроміс

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Европейський союз подолав дворічну кризу свого реформування. Після переговорів в рамках зустрічі глав держав і урядів у Брюселі, які тривали майже безперервно 36 годин, канцлер Німеччини Анджела Меркель 23 червня вранці повідомила про компроміс щодо змін у базових угодах Евросоюзу. До кінця нинішнього року під контролею Портуґалії, яка перебирає головування в Евросоюзі, будуть узгоджуватися деталі реформи. Угода, яка замінить провалену на референдумах у Франції та Голяндії Европейську конституцію, має набути чинности до весни 2009 року. Ухваленню остаточних домовленостей у Брюсселі передували важкі переговори з керівництвом Польщі. У висліді Варшава таки погодилася на запровадження принципу так званої подвійної більшости для ухвалення рішень всередині організації за однієї умови: голос Польщі, за вигідною для неї старою моделлю, враховуватиметься до 2017 року. Для решти країн принцип „подвійної більшости" набере чинности трьома роками раніше. *(„Німецька хвиля")*

Президент Афганістану критикує НАТО

КАБУЛ, Афганістан. — 22 червня Гамід Карзай, президент Афганістану, різко розкритикував НАТО у зв'язку зі загибеллю мирних жителів під час бойової акції. „Ми бажаємо співпрацювати з міжнародним співтовариством. Ми вдячні за допомогу, яку надається Афганістанові. Однак, це не означає, що життя афганців дешевше від інших людей", – заявив президент Афганістану. Загибель 25 мирних жителів 21 червня внаслідок авіоударів НАТО в південній афганській провінції Гільменд була вислідом трагічної помилки, заявив 22 червня Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схефер. Згідно з повідомленням командування міжнародних сил 22 червня вранці під час акції сили НАТО вбили кілька талібів та понад 20 захопили в полон у провінції Газні. Напередодні, під час акцій на півдні країни в провінціях Пактика і Кандагар сили НАТО знищили понад 80 талібів та бойовиків терористичного угруповання „Аль-Кайда»". *(Радіо „Свобода")*

„Хемічному Алі" оголосили смертний вирок

БАГДАД, Ірак. — Двоюрідного брата колишнього президента Іраку Садама Гусейна, Алі Гасана аль-Маджида 24 червня було приречено до смертної кари через повішання за здійснення воєнної акції проти курдського населення у північному Іраку 1988 року. Суд у Баґдаді визнав Алі Гасана аль-Маджида винним у геноциді внаслідок чого загинуло 180 тис. цивільних осіб. А. Г. аль-Маджид також був відомий на прізвисько „Хемічний Алі" тому що він наказав здійснити напад зі застосуванням хемічної зброї проти курдів. Разом зним смертний вирок дістали також колишні військові керівники Султан Гашим Агмад аль-Таї та Гусейн Рашид аль-Тикріті. *(ББС)*

Появився новий відеозапис з захопленим А. Джонстоном

ЛОНДОН. — В Інтернеті з'явився новий відеозапис з кореспондентом Бі-Бі-Сі, захопленим у смузі Ґаза в березні. На відеокадрах журналіст Алан Джонстон одягнений у пояс з вибухівкою. За словами А. Джонстона, викрадачі погрожують підірвати вибуховий пристрій, якщо хто-небудь спробує його звільнити. Палестинське угруповання „Армія ісляму", яка стверджує, що саме воно захопило Джонстона, вимагає в обмін на життя журналіста звільнити в'язнів-мусульман у Великобританії. *(Радіо „Свобода")*

Обмежили лети деяких російських авіоліній до країн ЕС

СТРАСБУРҐ, Франція. — Евросоюз заборонив декільком російським авіокомпаніям здійснювати від 25 червня лети до країн ЕС. Рішення викликане невиконанням авіоперевізниками вимог Еврокомісії та Ространснагляду. Заборона стосується компаній „Кавмінводиавіа", „Авіалінії Кубані", „Якутія" та „Авіалінії 400". Ще для п'ятьох компаній запровадили обмеження на лети до Европи. У цьому списку „Красноярські авіолінії", „Уральські авіолінії", „Газпромавіа", „ЮТейр" та „Атлант-Союз". *(Радіо „Свобода")*

Ізраїльтяни та палестинці поновлять переговори

ШАРМ ЕЛЬ-ШЕЙХ, Єгипет. — 25 червня у єгипетському містечку Шарм ель-Шейх 25 червня відбулася чотиристороння зустріч з участю провідників Єгипту, Ізраїлю, Йорданії та Палестинської автономії. Зустріч на вищому рівні має закласти основу для відновлення палестино-ізраїльських мирних переговорів. Напередодні зустрічі у Шарм ель-Шейху ізраїльський уряд на засіданні 24 червня ухвалив рішення про переказ на рахунки палестинської адміністрації 350 млн. дол. податкових зборів. Ці кошти Єрусалим припинив переказувати палестинцям від часу перемоги на парляментських виборах радикального руху „Гамас". За словами політичного оглядача Адрієн Арсенал, у такий спосіб ізраїльські урядовці мають на меті сприяти створенню конструктивної атмосфери під час зустрічі у Єгипті: „Цю зустріч можна розглядати як екстрену. Провідник палестинців Махмуд Абас звернувся до Ізраїлю та країн Заходу з проханням конкретними вчинками підтримати новий поміркований палестинський уряд", – каже А. Арсенал. Учасники зустрічі обговорили нову стратегію дій та гуманітарну політику щодо сектора Ґаза, який тепер перебуває під контролею угруповання „Гамас". Крім того, засідання голів держав направлено на те, щоби спробувати зформулювати чіткий часовий графік для відновлення палестино-ізраїльських мирних переговорів. *(„Німецька хвиля")*

Майже половина европейців – за розширення ЕС

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Майже половина (49 відс.) европейців підтримують подальше розширення Европейського союзу, 39 відс. – виступають проти, 12 відс. – поки не визначилися. Про це свідчать дані оприлюдненого 20 червня дослідження, проведеного „TNS Opinion & Social". Найбільшу підтримку подальшому розширенню ЕС висловлюють громадяни Польщі (76 відс.), Литви (68 відс.), Словенії та Румунії (по 67 відс.). Найменшу – громадяни Франції (32 відс.), Австрії (28 відс.) та Люксембурґу (25 відс.). Опитування проводилося з 10 квітня по 15 травня в усіх країнах – членах ЕС. Загалом було опитано 26,720 респондентів віком старше за 15 років. *(УНІАН)*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Добрі поради судді О’Конор

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Сандра Дей О’Конор: які асоціяції породжує це ім’я? Срібноволоса пані у чорній мантії? Високодостойна суддя Верховного суду Сполучених Штатів? Юрист найвищої міжнародної ліґи?

Все це так. Але у Києві О’Конор представила себе як безробітна „кауґірл“ – пастушка. Вона родилась 77 років тому у Тексасі, а професійну кар’єру в політиці й юриспруденції зробила в Арізоні – тому й вважає себе за „кауґірл“, нехай і з дипломами Стенфордського університету у Каліфорнії і 25 роками праці у Верховному суді у Вашинґтоні. Тепер вона на пенсії і має час працювати як юрист по всьому світі.

Серед іншого, вона є членом керівництва Центральноевропейської й евразійської правничої ініціятиви. Саме в цій ролі вона прибула до Києва, щоб виступити з головною доповіддю на конференції на тему, яка вельми на часі: „Верховенство права і доброчесність у публічній сфері.“ Конференцію фінансувало Аґентство США з міжнародного розвитку (USAID) – себто це американська державна допомога Україні, а провела її „Ініціятива з верховенства права для України“ Американської правничої асоціяції у рамках своєї анти-корупційної програми.

Організаторам конференції пощастило: того роду заходи плянують далеко наперед. А тут, як зазначив Посол Сполучених Штатів в Україні Вільям Тейлор, відкриваючи конференцію 11 червня, українські й американські юристи з’їхались для обговорення верховенства права саме в той час, коли в Україні законодавчі й судові органи знаходяться в кризових ситуаціях. Метою цієї конференції було почати оздоровлення пошкодженої української політичної системи в дискусіях між українськими й американськини спеціялістами. Тем до дискусій не бракувало: вони щодня з’являлись у засобах масової інформації.

Суддя О’Конор на початку зазначила, що вона, як людина ззовні, не може казати українцям, що їм слід робити, щоб наладнати свою політичну й судову системи. Але тут же додала, що має багаторічний досвід на різних рівнях урядування і охоче дискутуватиме можливі напрями, які на даний момент Україна могла б взяти. Вона згадала, що вперше відвідала Україну десять років тому, та що тепер Україна виглядає їй більш успішною, хоч і з рядом проблем.

На відкритті конференції я мимоволі почав займатись тим, що колись називалось „кремлелогією“. Це коли спостерігачі уважно нотували, де хто з керівників Совєтського Союзу сидів на трибуні, в якому порядку виступав, і що наголошував у виступі. Всьому цьому надавалось багато значення. Колись.

Нині в Україні, грубо кажучи, можна звести кризу чи протистояння до змагу між Президентом Віктором Ющенком і прем’єрміністром Віктором Януковичем, при чому сторона В. Януковича весь час закликає до збереження законів і закидає стороні В. Ющенка топтання законів. Знову ж В. Ющенко і його помічники пояснюють кроки Президента тим, що він береже Конституцію, яку табір В. Януковича намагається трюками модифікувати і пристосувати для своїх потреб.

Під час відкриття конференції про верховенство права я помітив, що представники цих двох державних керівників сиділи по обидва кінці президійного стола: з лівого кінця – Олександер Чалий, юрист першої ґільдії і дипломат України з досвідом у міністерстві і в країнах, з якими стосунки не належать до легких (наприклад, в Румунії). В незалежній Україні бистроумний О. Чалий працює то в урядовому, то в приватному секторах і всюди добре виглядає. Нині він заступник голови Секретаріяту Президента. На правому кінці сидів Костянтин Грищенко, на відміну від О.Чалого – кадровий дипломат, колишній Посол України у США, колишній міністер закордонних справ України, перед останніми виборами до Верховної Ради він покинув міністерство закордонних справ і очолив одну з нових „кишенькових“ політичних партій (Республіканську), яка не здобула досить голосів, щоб дістатись до парляменту. Тепер він працює радником прем’єр-міністра.

Вітаючи від імені Президента України учасників конференції, О. Чалий заявив, що криза в Україні спричинена кризою верховенства права. Він доводив, що Україні потрібний консенсус для боротьби з корупцією і налагодження верховенства права.

У свою чергу, К. Грищенко, передавши привіт учасникам від Кабінету міністрів, сказав, що криза в Україні почалась, „коли ми почали нехтувати коституційною системою“. (Це точно за сюжетом політичного протистояння в Україні: сторона В. Януковича нагадує про святість Конституції і закидає Президентові, що він нехтує нею).

Радник К. Грищенко казав що Україні треба повернутись до поважання судів і запевнив учасників, що уряд В. Януковича налаштований на глибоку судову реформу. Щодо поважання судів, тут не можна не погодитись з К. Грищенком. Шістнадцять років після розпаду Совєтського Союзу все ще видно з якою згірдливістю й байдужістю ставилась совєтська система до судів. Вони здебільшого малі, невигідні, занедбані; кошти які виділялись на їх утримання неадекватні. Щойно тепер де-не-де судам виділяють трохи коштів на ремонт, на основну бюрову техніку, а ще недавно судді скаржились, що не можуть вчасно написати рішення, бо не мають паперу!

Але й в Америці, як зазначила у своєму виступі суддя О’Конор, не все світле й досконале. Заробітну платню суддів Верховного суду не підвищували від 1989 року, сказала вона і додала, що хоч Конґрес США не може знизити заробітної платні судді, але також може довго не підвищувати її. Викладаючи на юридичному факультеті у Сполучених Штатах, можна заробляти більше, ніж у кріслі судді. Молоді адвокати, які працюють клерками федеральних суддів, заробляють набагато більше у приватних практиках після того, як закінчать престижне заняття помічника судді, сказала О’Конор.

У своєму виступі суддя

(Закінчення на стор. 14)

Тема зустрічі: Конституція України



Під час „круглого столу“ у Посольстві України в США.
Фото: Посольство України в США

Роман Ференцевич

ВАШІНҐТОН. – Напередодні державного свята України – Дня Конституції, яке українці відзначають щорічно на честь Конституції України, котру Верховна Рада прийняла 28 червня 1996 року, в Посольстві України у США відбувся „круглий стіл“ про значення цього акту й теперішньої політичної кризи в Україні. До участи в ньому були запрошені знавці права, дипломати, політичні й громадські діячі. Повірений у справах Посольства Олександер Александрович, після вступних завваг, попросив до слова суддю Богдана Футея, члена Апеляційного суду США. Суддя Б. Футей був свого часу радником комісії з питань опрацювання проєкту Конституції та у справах правових реформ в Україні. Він досі пильно цікавиться щоденним розвитком подій в Україні. Б. Футей насамперед проаналізував законодавство України від часу Конституції УРСР 1976 року аж до сьогодні. На його думку, Конституція України 1996 року була достатньо якісним документом. Правова система тільки почала формуватися в Україні, треба було прийняти ще низку законів і тим самим якісно вреґулювати суспільні взаємини. Але політична реформа, яка була ухвалена 8 грудня 2004 року, ускладнила подальшу дію Конституції і правові підстави української держави, бо ця реформа не була продумана до кінця і, на думку Б. Футея, вона є нелеґітимною та неконституційною. Єдиний вихід із ситуації, яка склалася тепер в Україні, це позачергові парляментські вибори, підсумував свої міркування Б. Футей.

Наступним промовляв співробітник Департаменту юстиції США д-р Андрій Сороковський, який вважає стосовно теперішньої конституційної й правової ситуації в Україні, що і Сполученим Штатам після здобуття незалежности забрало кількадесят років, щоб вреґулювати свою правову систему. Від 1918 року Україна мала цілу низку конституцій, які були демократичними на папері, але без жодного реального значення на практиці. Тепер Україна має конституцію з реальними цінностями, але не всі вони здійснюються органами державної і судової влади. Текст Конституції, її тлумачення і важливі постанови окремих судів є доступними для кожного громадянина на інтернеті. Це добре. Не добре є те, що той самий пересічний громадянин, читаючи, наприклад, текст Політичної реформи 2004 року, не має жодного поняття, що ця реформа є неконституційною. Це неґативний бік інтернету. Проте, говорячи загально, наявність такого роду інформації є позитивною, бо вона сприяє розвиткові і кінцевому утвердженню правової культури в Україні.

Чергового доповідача Вільяма Ґ. Мілера, який був послом США в Україні в 1993-1998 роках, тобто в час гарячих дискусій навколо опрацювання й остаточного прийняття Конституції України 1996 року, можна сміливо назвати „великим українофілом“, бо його зацікавлення в усьому, що стосується теперішнього й майбутнього України, не вщухає. Недавно він повернувся з кількатижневих відвідин України, під час яких мав консультації з високими урядовими особами, з представниками політичного, академічного й громадського життя, вів розмови з звичайними українськими громадянами. Отож В. Мілер сказав, що в Україні насправді існує дуже глибока конституційно-правова криза, від подолання якої залежатиме, чи буде Україна олігархією, керованою великими грішми, чи навпаки, буде державою, керівництво якої віддзеркалюватиме повний спектр інтересів усіх суспільних верств. Посол В. Мілер нагадав про одне з найважливіших багатств України – про землю, яка для українського селянина має якесь майже містичне значення, каже він. Але цю землю щораз більше і більше скуповують чужі люди, в тому числі чужі держави і навіть цілі групи чужих держав. Першочерговим завданням парляменту, який буде обрано на заплянованих на вересень виборах, буде вреґулювання цього життєвоважливого для України питання. „Я глибоко переконаний в тому, – продовжував Посол, – що, пройшовши через тяжкі випробування, український народ достатньо зрілий для того, щоб розв’язати всі свої проблеми шляхом цивілізованого, мирного консенсусу для добра нинішнього й майбутніх поколінь“.

Ведучий на зустрічі О. Александрович з черги запросив до слова Надію Дюк, старшого директора зі справ Европи й Евразії Фонду

(Закінчення на стор. 14)

Недоторканість депутата і громадянина

З давніх давен правова недоторканість особи була провідною частиною людських прав. Але також здавна цю засаду використовували в інтересах влади або тих верств населення, які мали родові або майнові привілеї. Навіть апостол Павло, коли зазнав переслідувань під час своїх місійних подорожей, нагадав про те, що він є громадянином Римської імперії, чим викликав переляк переслідувачів, бо римляни мали недоторканість. У Російській імперії ряд привілеїв у цій площині мала шляхта, купецтво, клер. В СРСР правову недоторканість було поширено на комуністів, правопорушення яких розглядали не суди, а партійні органи, відводячи членів партії від кримінальної відповідальности і, таким чином, створюючи уявлення про правову бездоганність КПРС.

Про засади правової недоторканости у незалежній Україні пригадали депутати, обрані населенням до різноманітних рад – від місцевих до Верховної. При цьому йшлося їм аж ніяк не про правову недоторканість усіх громадян, базовану на презумпції невинности, а про недоторканість особисту, депутатську. Приводом для утвердження депутатської недоторканости стало припущення, що владний диктатор може переслідувати депутата, який обстоює права виборців. Ніби й добра думка... Але для цього треба мати диктатора, який перебував би поза контролею суспільства, як Сталін в СРСР. Тепер так не буває...

З іншого боку, чи потребує правової недоторканости депутат, далекий від хабарництва, від гонитви за наживою, від протекціонізму та інших хвороб сучасної влади не тільки в Україні? Живи чесно – і не матимеш конфлікту з законом! На жаль, в нинішніх радах усіх рівнів діється інакше. Тисячі підприємців, фінансистів, торгівельників, партійних діячів з не дуже гарною репутацією рвуться на виборах до рад, бо правова недоторканість дозволяє їм бодай на якийсь час уникнути конфліктів з державою.

Чи не першим виступив проти правової недоторканости депутатів Президент України Віктор Ющенко. Ще у 2005 році він обстоював зняття недоторканости з депутатів місцевих рад, доводячи: „Людей в Україні не треба ділити на депутатів і не депутатів, на людей, які по одній процедурі проходять ситуації дізнання, а інші залишаються недоторканними".

Оскільки зняття недоторканости залежить від самих депутатів, справа вперед не рухається. 20 червня В. Ющенко знову офіційно звернувся до політичних парляментських сил із закликом скасувати необмежену депутатську недоторканість. Він сказав: „Це – найважливіший засіб для оздоровлення Верховної Ради України. У парляменті творять закони, а не ховаються від них. Це – крок до змін. Це – реальна дія для нормалізації політичного життя в країні".

Прем'єр-міністер Віктор Янукович негайно виступив проти і назвав цей заклик популізмом. Природно почути незгоду від особи, яка сама не раз була у конфлікті з законом. Але прем'єр усе ж не є звичайним громадянином і мав би розуміти, що діється.

Недоторканість депутатів – це пережиток. Україна тепер має владу , яка здатна ґарантувати дію законів і Конституції. Голова Херсонської обласної організації Народного Руху України, народний депутат Олександер Ткаленко заявив: „Недоторканість – щит для депутатів-підприємців. Якби не було недоторканости у депутатів Верховної Ради, то ми не мали б такої кількости мільйонерів у стінах парляменту".

На жаль, життя показало, що жодна професійна корпорація в Україні не здатна займатися самоочищенням. Парлямент не становить винятку. Нехай же будуть формально підсудними всі. Корупцію цим не побороти, але в житті держави стане на одну брехню менше.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda". Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Боротьба за український прапор

24 червня 1989 року у Києві відбулося засідання Політичного бюра Центрального комітету Комуністичної партії України (ЦК КПУ), яке було стривожене випадками появи у містах і селах синьо-жовтих прапорів і тризубів. На засіданні було ухвалене рішення „Про серйозні недоліки в організаторській і політичній роботі деяких партійних комітетів по протидії екстремістським, антисоціялістичним елементам", у якому було запропоновано Президії Верховної Ради виробити пропозиції, спрямовані на припинення фактів використання націоналістичної символіки".

Поява синьо-жовтих прапорів в Україні уже кілька місяців тривожила українських комуністів. Завідувач ідеологічним відділом ЦК КПУ Леонід Кравчук, який саме заявив, що „швидше волосся виросте на його долоні, ніж Рух буде існувати", заходився скликати в Центральному комітеті зустріч з керівниками і секретарями партійних організацій творчих спілок, щоб „зорієнтувати їх на ділове, політично виважене обговорення ситуації". Секретар ЦК КПУ з ідеології Юрій Єльченко закликав до боротьби проти „націоналістичних елементів", які намагаються „розвинути рух за реалізацію одвічної мрії буржуазних націоналістів – створити самостійну Україну".

Л. Кравчук став ініціятором і організатором заходів з „нейтралізації" синьо-жовтого прапора і тризуба. Особливо нервувала його поява синьо-жовтого прапора біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, коли відзначали 175-річчя від його народження. Прапор принесли київські студенти. Голова Спілки письменників України Юрій Мушкетик з цього приводу писав: „Ні, ми ніколи не поступимось нашим червоним прапором, під яким проливали кров наші діди і батьки, борючись за волю".

3 червня 1989 року Л. Кравчук подав до Політбюра доповідну записку про спроби „нав'язати населенню думку про те, що єдиною загальнонаціональною символікою українського народу є синьо-жовтий прапор та тризуб". Л. Кравчук заявляв: „Насправді така точка зору антинаукова і не відповідає правді".

24 червня 1989 року Політбюро ЦК КПУ затвердило „Плян заходів щодо упорядкування використання національної символіки", який передбачав слухання з цього питання у Верховній Раді, опублікуванння статтей і проведення телепрограм з цієї теми. Тоді ж, у червні, Л. Кравчук скликав комісію Верховної Ради з питань патріотичного та інтернаціонального виховання, яку він і очолював. Комісія вирішила, що „червоний колір, зірка, серп і молот символізують боротьбу пролетаріяту за своє соціяльне визволення, перемогу Великого Жовтня, який докорінно змінив долю українського народу". Далі писали: „Червоному стягові протистояли жовто-блакитні прапори та тризуб як символи боротьби за інтереси буржуазних та дрібнобуржуазних націоналістичних верств. Зараз певні групи та окремі особи хотіли б нав'язати народу України буржуазно-націоналістичну символіку". Комісія зажадала „не допускати використання прапорів та символів, під якими антинародні сили вели боротьбу проти трудящих".

Але час відміряв останню годину комуністичного режиму. І вже 28 січня 1992 року на сесії Верховної Ради той же Л. Кравчук умовляв проголосувати за синьо-жовтий прапор, кажучи: „Без цього прапора зараз, повірте, і в дипломатичному, і в правовому міжнародному, і в реальному житті стає вже не просто важко, а стає соромно і смішно. Це є реальність. Проста життєва реальність". Так історична правда і воля народу змусили до відступу навіть запеклих ворогів національної символіки – комуністичних ідеологів Ю. Єльченка і Л. Кравчука.

Л. Хм.

В публікації використано дані з книги Володимира Литвина „Політична арена України: дійові особи та виконавці".

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

У списках кандидатів – ті ж самі особи

Відомий політичний і літературний діяч Володимир Винниченко писав, що читати історію України без брому неможливо. Починаючи з сивої давнини, з джерел нашої державности, поряд з „хоробрими", „великими", „святими", „мудрими" князями, які кріпили єдність народу, могутність держави, бачимо й „окаянних" і „гориславичів" – лукавих та підлих, заздрісних і зрадливих князьків і княжат, заколотників і руйнівників, бездарних нікчем, котрі сіяли смуту, вдавалися до міжусобних воєн, часто закликаючи собі на допомогу ворогів. І Русь-держава в результаті роз'єднань і чвар втрачала свою державність, а її народ на довгі століття опинявся в неволі.

Відомий церковний і громадський діяч Мелетій Смотрицький писав: „Де ви тепер, безцінні діяманти руської корони, уславлені роди руських князів – Слуцькі, Заславські, Збаразькі, Зборовські, Вишневецькі, Сангушки, Чорторийські, Лукомські, Пузини та інші, яким ліку немає? Де тепер ті благородні, славетні, відважні, сильні й давні доми руського народу, що на весь світ славилися престижем, могутністю й відвагою?". На жаль, усі вони перейшли на службу до чужинців, кинувши на поталу свій народ.

У часи великого повстання під проводом Богдана Хмельницького поряд з героїкою козацького й повстанського люду було чимало роздвоєнь і зрад. Хіба не через розбрат і незгоду між козацькою старшиною не вдалося й гетьманові Мазепі вирвати Україну з цупких обіймів Москви? Не перелічити всіх українців, які, зрадивши свою вітчизну, відцуралися свого знедоленого народу, стали служити ворогові.

Усе ж не згасла ідея незалежности, її роздмухували Тарас Шевченко, Маркіян Шашкевич, плеяда патріотів нового покоління українців XIX століття, вона спалахнула полум'ям боротьби за незалежність і державність у XX столітті. Проте до знищення української державности прикладилися не тільки вороги-загарбники, а й свої українські діячі, чи то обдурені, чи зваблені голосними фразами про соціяльну справедливість, „українізацію": скрипники й шумські, любченки й коцюбинські, луначарські й петровські. Плодилися, як гриби після дощу, отамани, які перекидалися то до Петлюри, то до більшовиків, то до Денікіна, вчиняючи розбої й грабежі. Всі вони згодом стали жертвами більшовицького ЧК.

Немає нині сенсу зупинятися над життям, якого зазнали українці під владою більшовицького молоху. Хоч гірко говорити, але правдою є те, що винищення українців комуна здійснювала руками самих українців. Бо хто ж, як не свої, вислужуючись, вимітали в 1933 році в своїх односельчан збіжжя до зернини, прирікаючи їх на голодну смерть? Хто розкуркулював, винюхував, висліджував і доносив? Хто руйнував церкви, знімав дзвони? Хто вступав до УПА, щоб потім зрадити й продати тих, котрі їм повірили? Хто йшов у „стрибки" і стріляв у своїх?

Нині в незалежній українській державі біля її керма знов орудують неукраїнці, які не хочуть бачити Україну вільною. А поряд з ними – свої новітні „стрибки": Тарас Чорновіл, колишній перший заступник голови Народного Руху Олександер Лавринович, юрист-„демократ" Сергій Головатий, колишня працівниця радіостанції „Свобода" Ганна Герман та інші.

Провідники національно-демократичних партій, яким Помаранчева революція відкрила шлях до влади, через свої сварки не зуміли тієї влади втримати й легко її втратили. Добре знаючи, як непросто повернути втрачене, вони й далі, як цапи на кладці, буцаються й не хочуть поступитися один одному.

У списках кандидатів на наступні парляментські вибори знов фігурують особи, які не викликають довір'я громади. То ж чи повірить знову їм український народ? Тільки на засадах здорового глузду і злагоди можна врятувати націю і державу.

Оксентій Каменюк,
Тернопіль

Благодійники допомогли українській опері

Щиро дякую за допомогу у здійсненні перекладів українською мовою і перших вистав в Україні двох опер Пучіні. Успішні прем'єри відбулися в Дніпропетровському оперному театрі у квітні 2007 року. Це опери – „Сестра Анджеліка" і „Джані Скікі".

Також дякую Союзові Українок Америки (голова Ірина Куровицька), за допомогу і відданість у збереженні і поширенні української мови, за підтримку у збиранні фондів.

Дякую всім жерводавцям, в числі яких д-р Юліян Куляс (Фундація „Спадщина", Чикаґо), НТШ в Америці (Фонд ім. Зенона і Юлії Петешів), СУА (Фонд ім. Лесі і Петра Ковалевих), Стефан і Володимира Сливоцькі, Адріян Сливоцький, Наталя Брандафі (Корпорація „Міст"), Сем і Люба Чавельси, Владика Василь Лостен, Єпископ-емерит Стемфордської епархії, Українські Федеральні Кредитівки „Самопоміч" в Ню-Йорку та Йонкерсі, Тері Ален, д-р Роман і Алла Трохимчуки, Ярослав і Марія Кіцюки.

Я пляную опублікувати ці переклади і продовжувати працю над іншими перекладами і виставами визначних опер українською мовою. Всім дякую за підтримку!

Адріян Бриттан,
Ню-Йорк

Мама хрестиком вишивала

Перш за все хочу щиро подякувати за таку якісну газету. Я дуже люблю читати ваше видання. Мені цікаво знати, як живуть українці за кордоном. Мені соромно просити допомоги, але доводиться. Мені потрібна операція на ногах, а коштів на це не маю. У мене, сільського листоноші, платня невелика, пенсія у мами ще менша. Батько помер півтора року тому. Жити скрутно.

Ми маємо багато вишитих хрестиком картин і рушників. Мама їх вишивала. Можливо, хтось міг би їх купити до музею чи ґалереї? Картини гарні, великі, яскраві. Це – натюрморти, люди, ікони. Моя адреса: с. Любомирка, Олександрівський район, Кіровоградська обл., 27316 Ukraine.

Микола Ясененко,
с. Любомирка,

Клавдія Мірецька у боротьбі за український Дніпропетровськ

До „Свободи" постійно дописує з Дніпропетровська активна діячка українського відродження Клавдія Мірецька. Рік тому вона заснувала приватний Український культурний центр, тож пише про нього, а також про інші прояви українського життя в цьому промисловому місті. Велика кількість і значний обсяг листів Клавдії Мірецької, на жаль, не дозволяють подати їх в тижневику повністю, тому пропонуємо окремі витяги з її повідомлень.



Клавдія Мірецька і останній командувач УПА Василь Кук.

Український центр... замурували

Напередодні Великодня в Центрі української культури я збиралась провести свято для знедолених дітей. Пішла перевірити, чи все готове, але зайти не змогла – вихід на вулицю був замурований і забитий штахетами. Настало свято, і я вже нікуди не змогла звернутися.

В перший післясвятковий день пішла до обласної, міської і районної рад, але ніхто мене і слухати не хотів. Під вечір звернулась в редакцію газети „Наше місто". Газета – російськомовна, далеко не національна, але в мене не було іншого виходу. На ранок приїхав до мене кореспондент – молодий росіянин Олександер Чаплигін. Він поспішав і не мав бажання займатися моєю справою. Але коли він зайшов до центру, то пройнявся повагою. Працював стільки, скільки треба. Вранці вийшло свіже число „Нашого міста" з матеріялом про негаразди нашого Центру. Якби мій Центр був не приватний, то мене давно б з нього вигнали. А я трохи „повоюю" і надалі матиму змогу збирати українців в Центрі.

Треба діяти самим

17 березня в Дніпропетровську проводив віче голова „Народної самооборони" Юрій Луценко. Ближче до трибуни люди стояли так тісно, що я не змогла пройти. Звернула увагу на те, що було дуже багато людей похилого віку. А далі – всю площу заповнила молодь. Через дорогу стояли комуністи – біля пам'ятника Ленінові за огорожею. Їх було в два-три рази менше, але були вони дуже аґресивні.

П'ять років я жила поза Україною. Єдине, чого я найбільше бажала, – побачити українську книжку, почути українську мову. Врешті-решт я повернулася в Україну. Українці, що живуть в різних куточках Росії, також мріють про те, про що мріяла я. При можливості, вони їдуть в Україну, щоб набратись сили для подолання життєвих труднощів, а як немає можливості відвідати Україну, намагаються щось дізнатися про Україну, живуть Україною.

Комуністична аґітація – це аґітація насильства. А наша аґітація – це дискусії. Тому аґітатор має бути добре підготовленим. Я маю гарні, доступні матеріяли про УПА, тому що проводила ювілейні конференції про ОУН і УПА. Для України роблю все, що можу. Віддала під культурний Центр власне приміщення, витрачаю кошти на його утримання, провела в Центрі української культури чотири заходи, але підняти в районі всю просвітницьку роботу стосовно ОУН–УПА без підтримки я не в змозі.

Не хочуть української мови

Наше „дитятко" – Центр української культури – потихеньку „спинається на ноги". На останньому заході було 40 українців. Були серед них і відомі – артист опери і балету Віктор Парубець, керівниця дитячого колективу Раїса Яцевич, голова Братства ОУН–УПА Степан Андрушків, поетеса Таїсія Ковальчук. Представники влади в Центрі не були ні разу. Коли ж я сказала, що маю гуманітарну допомогу для дітей, яку мені прислав Василь Кец, то вони сказали що приїдуть.

Моя мета – боротьба з зросійщенням України. Вчора я пішла в крамницю, щоб оглянути музичну техніку для Центру, але продавець зажадав, щоб я говорила з ним російською мовою. То я пішла з крамниці. І таких годує українська земля!

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу



Аріяна-Люба Заяць, доня Роксоляни та Адріяна Заяців з Ню-Йорку, – нова членка 269-го Відділу УНСоюзу. Свою правнучку забезпечила прабабуся Анна Кальба.



Калина-Надія Мазал, доня Єви Миколенко-Мазал і Джейсона Мазала з Маямі, Фльорида, – нова членка 82-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечив дідусь Микола Миколенко.



Християн-Роман Пакула, син Олександри і Симона Пакулів з Дірборн, Мишиґен, новий член 82-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Ліда та Бенджамін Пакули.

Забезпечуйте життя своїх дітей і внуків в УНСоюзі!



Ела-Тереса Расел, доня Аліни і Джона Расел, з Спрінґфілд, Вірджінія, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Марта і дідусь Ричард Леґецкис.

ТОЧКА ЗОРУ

Думки перед Днем незалежности України

Традиційно, в кінці травня, прийнято вшановувати наших героїв. Саме в травні припадають дві сумні дати – 25 травня 1926 року московський аґент Шльома Шварцбарт вбив у Парижі отамана Симона Петлюру, а 23 травня 1938 року, в Ротердамі, Павло Судоплатов підставив вибухівку провідникові полковникові Євгенові Коновальцеві. Комуністична Москва на цьому не зупинилася – 12 жовтня 1957 року здійснено замах на визначного діяча націоналістичного руху д-ра Лева Ребета, а 15 жовтня 1959 року Москва відбирає в Мюнхені життя провідникові ОУН Степанові Бандері. А ще пізніше жертвами імперської Москви стають Алла Горська, Володимир Івасюк і багато інших.

Так нищила комуністична Москва українських патріотів, державників, самостійників, які проповідували визволення України з-під московського поневолення, вели боротьбу за створення незалежної української держави. Вбиваючи чільних провідників, Москва мала на меті не тільки ліквідувати тих, що стояли на чолі визвольних починів і рухів, але залякати народ, придушити його самостійницькі прагнення. А вийшло навпаки. Знищені постаті перетворювалися на символи, навколо яких народ ще більше згуртовувався до боротьби за свободу.

„Той народ гідний зватися народом, який пам'ятає й шанує своїх героїв, своїх визначних мужів, постатей великого духа", – звучить часто повторюваний афоризм. Тому вшановувати кращих синів і дочок, їх згадувати й пам'ятати, належить до національної культури народу. Що більше – це національна повинність.

Були в нас і герої, і визначні мужі, і великого маштабу постаті в княжих часах, у період Козаччини, в новітніх часах. Згадаймо Миколу Міхновського, Михайла Грушевського, Павла Скоропадського, о. Авґустина Волошина, Ярослава Стецька, Олега Ольжича-Кандибу, Романа Шухевича-Чупринку, Андрія Мельника, у повоєнних часах – А. Горську, Василя Стуса, В'ячеслава Чорновола, Левка Лук'яненка, В. Івасюка, Олексу Гірника і сотні інших. Одні визначилися зі зброєю в руках, інші – пером та піснею, а ще інші – протистоянням комуно-московській окупаційній владі. Ми, зокрема, повинні згадувати цих останніх, бо в умовах сталінського та брежнєвського режимів вони виявили неабияку відвагу, не лякаючись тюрем, заслань, каторги. Діяли за національним імперативом – протиставились комуністичній Росії, яка різними засобами намагалася витіснити з ужитку українську мову, звести українську культуру до етнографії, а найважливіше – витіснити з пам'яті нашого народу поняття українець і Україна, формуючи якусь невизначену радянську людину. Ці новітні герої витримали, не зламилися, завдяки їм у нашому народі збереглася національна свідомість, відчуття національної окремішности.

Україна завжди боролася за визволення з-під різних окупантів. На жаль, протягом нашої історії не обходилося без того, що до української влади потрапляли й такі, які, недооцінюючи національну ідею, виступали проти творення власної армії, були на перешкоді національному державобудівництву. Не інакше й сьогодні. Тому питаємо за Тарасом Шевченком: „Коли діждемося нашого Вашинґтона", який доведе справу до щасливого кінця, до побудови державної незалежности, яка, нарешті, була б виповнена українським змістом і служила укаїнському народові.

24 серпня 1991 року замало було тільки проголосити державну незалежність України. Вже тоді треба було думати про те, щоб зробити її українською. Треба було заініціювати такі кроки, щоб в ній запанувала національна ідея, щоб домінував український дух. Сьогодні Україні, як незалежній державі, більше, ніж коли-небудь, потрібна влада, яка дбала б про те, щоб народ говорив своєю рідною мовою, діти в школах виховувалися на кращих прикладах нашого минулого, щоб в засобах масової інформації віяло українським духом, щоб в церквах люди молилися за благо свого народу. Україні потрібна влада, щоб дбала за добробут народу, щоб людям не треба було виїздити за кордон в пошуках за працею. Україні потрібне законодавство, за яким кожний неукраїнець, що проживає в Україні, ставши її громадянином, почувався б вільно, підтримував її незалежність хоча б тому, що вона дала йому можливість в ній вільно жити і, заразом, підлягав покаранню в разі її поборювання. Не місце в Україні бандитам, злодіям, корупціонерам, нечесним людям, які пхаються до влади з бажанням наповняти власні кишені. Не місце в українській владі тим, які демонстративно відмовляються говорити державною мовою, або вважають її непридатною до користування в різних сферах її життя.

Україна відзначатиме 16-ту річницю проголошення своєї незалежности. Насувається думка: може було б краще говорити про відновлення державности? Адже незалежність була проголошена IV Універсалом 22 січня 1918 року. Акт від 22 січня 1918 року окроплений кров'ю наших героїв: юнаків під Крутами, Українських Січових Стрільців, українського вояцтва Визвольних змагань, а розпочате діло продовжували вояки УПА, й ті, які в наступних роках мучились на засланнях та в московських тюрмах за те, що захищали українську самобутність. Саме всіх цих борців за волю нашого народу вшановуємо сьогодні і перед ними клонимо наші голови. Бо це були наші герої, очайдухи, завжди готові віддати своє життя в боротьбі за здобуття державности і незалежности для українського народу.

Згадуючи Визвольні Змагання, пригадаймо той факт, що 22 січня 1919 року відбувся Акт злуки УНР із ЗУНР, який вписався в нашу історію як Акт Соборности. Тому справедливо сьогодні вважати дату 24 серпня 1991 року як акт відновлення того, що відбулося 22 січня 1918 року, бо в момент розпаду СРСР ніхто не звернув на це уваги. Та й не міг, бо це питання, вагаючись, вирішували радянські номенклятурники. Ми вкотре сьогодні переконуємося, що в 1991 році творилася нова держава за назвою Україна, але не українська за змістом. Зрештою, нашій українській державі зараз буде 16 років, але ще й досі вона не наповнилась духом тих кращих синів нашого народу, пам'ять яких ми вшановуємо у травні. Хтозна, чи в нас був би був акт 24 серпня 1991 року, якщо б не було в нас наших героїв, визначних мужів, постатей великого маштабу, і якщо б не було акту 22 січня 1918 року? Саме в час, як згадуємо наших героїв, варто б глибше над цим питанням замислюватись!

Лука Костелина
Чикаґо

Василь Барка – письменник апокаліптичної доби

Віктор Савченко

Василь Барка – постать апокаліптичної доби, типова для української літератури початку-кінця XX століття. Найближчим аналогом йому був Іван Багряний. Ці двоє, властиво, є найвиразнішими з численної творчої інтеліґенції діяспори, що пережила тогочасне лихоліття, і померла у власній оселі, а не була розстріляна чи замордована в концтаборі. А головне — не зламалася і не обернулася на свою протилежність. Доля В. Барки дещо світліша, якщо таке слово можна вжити щодо тих часів, від долі І. Багряного. Принаймні він уник концтабору, фізичних знущань, утеч, яких уповні спізнав його побратим. Колись, працюючи над „Антологією прози Придніпров'я", я довго не міг збагнути, чому прозаїк Степан Чорнобривець після виходу у світ його першої книжки, раптом зник з літературного процесу на цілих 17 років.

Як з'ясувалося, у тридцяті розстрілювали кожного, хто міг щось сказати. Зокрема розстріляли все керівництво новоутвореної Дніпропетровської організації Спілки письменників України. В. Барка, як і С. Чорнобривець, уник розправи тільки тому, що вчасно розгледів загрозу, яка йшла від слова.

Після критики його першої поетичної книжки „Шляхи" (1930 року), у якій йому закидали „буржуазний націоналізм" та „клясово-ворожий світогляд", В. Барка обрав шлях „добровільної поетичної німоти". Більше того, на ціле десятиліття змінив спосіб життя – заглибився в наукову діяльність, став кандидатом філологічних наук, до того ж не в Україні, а в Росії. Але згадувати про перебіг біографічних колізій поета немає потреби.

Про це чимало написано біографами, науковцями і самим письменником. Мені хотілося б розглянути постать В.Барки, як учасника великого апокаліпсису, що його пережило людство у XX столітті, зокрема український етнос, якому судилося опинитися в самому епіцентрі лиха. Оскільки стаття ця пишеться з нагоди виходу у світ головного твору письменника — поеми „Кавказ", то участь автора твору в тогочасних реаліях слід шукати на сторінках саме цієї його книги.

Обсяг її, хоч це поетичний твір, – 770 сторінок, ще й великого формату. Писав її автор до самої смерти. Навіть у 2003 році, перед самою смертю (помер 11 квітня на 95-му році життя), під час інтерв'ю з шеф-редактором журналу „Бористен" Фіделем Сухоносом, він вносив якісь поправки в текст „Кавказу". Книгу можна сміливо назвати епосом апокаліптичної доби, оскільки в ній охоплені всі сторони тогочасного життя, як і попередніх років. Щодо лексики поеми, то на авторові, напевне, позначився мовний вплив Краснодарського краю та Ростова, де формувався В.Барка як письменник і вчений. Ідеться про певний набір слів, до яких треба звикнути. Як і до метафоричности, яка вимагає переходу читача від поверхового сприйняття вірша до заглиблення в його суть.

Що ж до поетичного стилю, то тут можна погодиться з науковим редактором видання професором Анатолієм Поповським: „Поетична палітра Василя Барки, хоч і зформована на клясичних елементах різних стильових шкіл та напрямків, є все ж таки цілком самобутньою, „барківською..." Наближення нещастя передбачало багато письменників кінця XIX – початку XX століть.

Це і Тарас Шевченко, і Адам Міцкевич, і Михайло Лермонтов, і Дмитро Мережковський, і Федір Достоєвський... Відчував це, уже в час, коли передбачення почали збуватися, і молодий В.Барка. Свідчення тому подія, яку він використав у своєму творі і яка сталася за кілька десятиліть до того, як він про неї згадав, а головне, як він її витлумачив... Під час коронації Миколи II, у момент сходження його на церковний поміст, цар спіткнувся і втратив свідомість.

Це було знамення. А 18 травня 1896 року, у день врочистостей з нагоди коронації, сталася жахлива трагедія. На Ходинському полі ще з ночі зібрався півмільйонний натовп, очікуючи обіцяних подарунків. Та близько 6-ої ранку натовп раптом зірвався і кинувся вперед так стрімко, начебто за ним гнався вогонь – задні тиснули на передних, хто падав, того затоптували. Катастрофа тривала всього 10-15 хвилин. Коли натовп отямився, було вже пізно. Загинуло 1,282 особи. Цей феномен досі ніхто не може пояснити. Той, кому невідомо про Ходинську трагедію, сприйме розділи „Новопоставлений самодержець III" та „Знедолена сім'я" з поеми „Кавказ", як авторську вигадку.

Насправді ж у цих розділах наведено не тільки факт трагедії, а й проєкцію її на рік 1917, коли збурився увесь люд імперії. І почалося все з оселі царя – Зимового палацу. Якщо для історика ходинська подія – щось незбагненне, то для поета вона – тільки знак, передгроззя для всієї царської династії. Знак покути за всі гріхи роду царського. Ось приклад такого гріха:

Остання чутка: жах! Живого в мурі,
Тюремного підзем'я, загорнули.
І там помер, на ланцюгах іржавих —
Прикутий! Нам і в похорон не проводжати
І де скелет? Не знати; в равеліні;
Бо — тайна владності для підневільних.

(Закінчення на стор. 25)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вогненний розвал чи льодяна порожнеча?

Роман Ференцевич

ВАШІНҐТОН. – У 1990-их роках відомий тоді американський астроном Карл Саґан (1934-1996) був також дуже успішним популяризатором науки, зокрема у формі телевізійного мінісеріялу „Космос: персональна подорож", в рамках якого він у доступний для пересічної людини спосіб розкривав складні аспекти астрономії, яка, як відомо, вивчає рух, будову небесних тіл та їхніх систем.

У наш час подібним популяризатором є видатний українсько-американський фізик, проф. д-р Олекса Біланюк, який у п'яницю, 15 червня, виступив з доповіддю англійською мовою в приміщенні Посольства України на тему „Вогненний розвал чи льодяна порожнеча: космологічні міркування про долю Всесвіту".

Насамперед проф. Біланюк коротко з'ясував теперішній стан уявлень і знань про Всесвіт, що базується, серед іншого, на теорії незмінного стану, яку висунув англійський вчений, сер Фред Гойл; на встановленому Едвіном Ґаблем факті про постійне розширення Всесвіту; та на висунутій у 1927 році професором Лювенського університету Жоржом Леметром ідеї про започаткування Всесвіту великим вибухом (big bang).

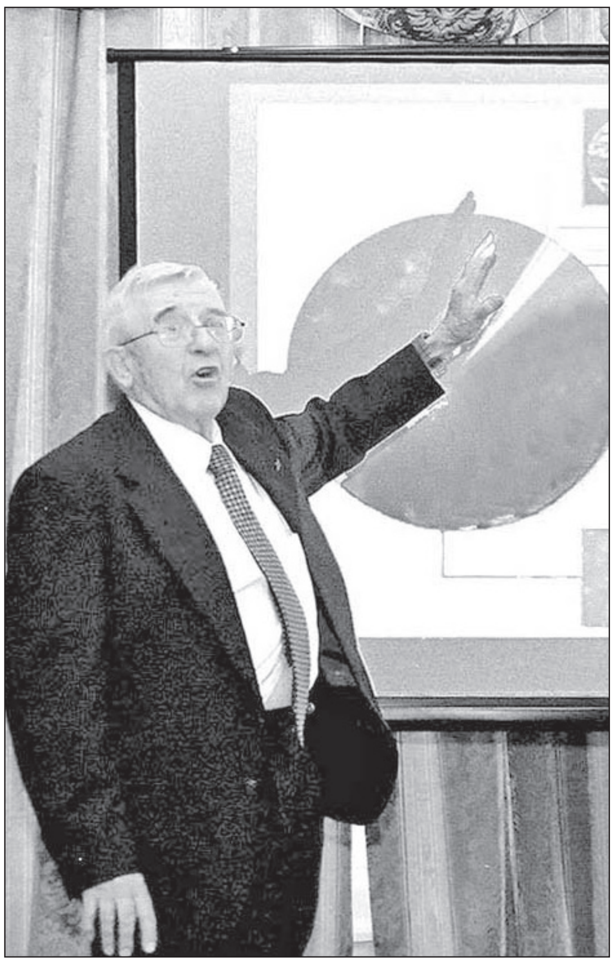
Далі, – продовжував професор О. Біланюк, – закон тяжіння мас зумовлює те, що зформовані зірки, які згрупувалися в галактики, не мусять конче розпадатися навічно – залежно від того, яка кількість маси припадає на об'єм простору, тобто залежно від рівня густоти матерії, розширення Всесвіту може припинитися і повернутися назад, що, у свою чергу, призвело б до катаклізмів у русі галактик, до так званого великого обвалу (big crunch).

Тим часом, якщо не вистачає маси для такого повернення руху, то доля Всесвіту не набагато краща – Всесвіт гинутиме від того, що розпорошуватиметься у зростаючому просторі, зірки гаснутимуть, і це призведе до льодяної загибелі (big freeze). Перспектива між цими двома екстремами також не дуже втішна, бо настає повільне охолодження (slow chill). Проте, – втішив присутніх доповідач, – цей процес триватиме мільярди років.

Останнім часом астрофізики прийшли до висновку, що найдалі від нас відділені об'єкти не сповільнюють, а навпаки – прискорюють своє розширення. На їхню думку, це можна пояснити присутністю темної енерґії, яка, згідно з теорією відносности, може мати відштовхувальний ефект, і що така перевага темної енерґії постійно зростатиме і кінець-кінцем призведе до розпаду (big rip) Всесвіту, - сказав на закінчення своєї доповіді проф. О. Біланюк і дотепно зацитував а пропо́ такі рядки з вірша відомого американського поета Роберта Фроста: „Some say the world will end in fire, / Some say ice" - [Дехто каже, світ закінчиться в огні, / Дехто, що в льоду»]...

Багато з-поміж слухачів – очевидно вченіфізики чи заавансовані студенти – ставили запитання доповідачеві. Ініціятор доповіді, голова вашінґтонського Відділу Товариства українських інженерів Америки фізик Теодор Костюк також брав активну участь в дискусії. Д-р Костюк є чільним співробітником Центру космічних летів ім. Ґодарда Національного управління США з аеронавтики і космосу (NASA).

Це вечірнє зібрання закрив радник-посланник Олександр Александрович, який прочитав текст Указу Президента України Віктора Ющенка від 2 березня 2007 року – про нагородження орденом „За заслуги" III ступеня Олексу Біланюка – президента Української Вільної Академії Наук у США в 1998-2006 роках „за значний особистий внесок у збереження національних історико-культурних надбань, подвижницьку діяльність і сприяння поверненню в Україну безцінних архівних документів та творчої спадщини видатних співвітчизників". Присутні вставанням з місць і оплесками привітали лавреата професора О. Біланюка з високою українською державною нагородою.


Проф. д-р Олекса Біланюк виступає з доповіддю у Вашинґтоні. Фото: Я. Бігун

Не можна не віддати належне Посольству України у Вашінґтоні за те, що як сам Посол Олег Шамшур, так і його радники й весь персонал утримують дружні, приятельські взаємини з місцевою українською громадою, винаймають безкоштовно приміщення для доповідей, виставок, концертів і т.п. Зокрема невтомним і відданим цій справі є радник Посольства Олександер Михальчук.

Новацьке Свято Юрія у пластунів Ню-Йорку та Йонкерсу



ГАРТСДЕЙЛ. Н.Й. — Понад 50 новачок, новаків, сестричок і братчиків Пластової станиці Ню-Йорку та Пластової групи з Йонкерсу зібралися у неділю, 3 червня, у місцевості Гартсдейл в нюйоркському штаті, щоб відсвяткувати цьогорічне Свято Юрія. Вони брали участь у групових іграх, спортових змаганнях і ватрі, програма котрої була присв'ячена 95-річчю заснування Українського Пласту. Вранці о. Ігор Папка відправив Службу Божу. Крім того, при кінці програми роздано новацтву 55 відзначок іспитів вмілостей. День закінчився традиційним відспівання пісні „Ніч вже йде". На фото: Новацтво з сестричками та братчиками Станиці Ню-Йорку та Пластової групи з Йонкерсу під час новацького Свята Юрія.

Роман Юзенів

Пластове Свято Весни в Чикаґо

ЧИКАҐО. — Радісна зустріч відбулася між пластунами Чикаґо, Дітройту та Клівленду від 26 до 28 травня, в „Indiana Dunes State Park", організована Чикаґською станицею. Ми з нетерпінням чекали цього дня, щоб побачитися з пластунами, приятелями інших станиць. Разом нас усіх приїхало 104 юнаків і юначок. В нашому проводі було четверо старших пластунів в команді та 18 – в булаві.

З ранку день обіцяв бути погідним, теплим. Час від часу виглядало з-за хмар сонце. Приїхавши в ліс, на чудову природу, ми розклали шатра. Свято Весни ми відкрили Молебенем, який відправив пл. сен. о. Павло Гайда, ПБ. Опісля наш табір перейшов в одностроях до централі парку, де ми мали нагоду вислухати гутірку на тему: „Екологія дюнів на узбережжі Мишиґенського озера".

Незабаром появилися чорні хмари, подув сильний вітер і полляв дощ. Злива була досить короткою, але встигла промочити деякі шатра та одяг. Це нас не засмутило. Після зливи ми готувались до вечірки, де танцювали до півночі.

У неділю вранці старші розвідувачі підготовили ігри. Після цієї забави ми зібрали наші рушники, крем для обпалювання, м'ячі і пішли на пляжу. Стежка вела по піскових горах-дюнах то вгору, то вниз. Пластуни випробовували свої сили. Мандрівка не була легкою, але була цікавою. Коли ми піднялись на найвищий горб, побачили озеро, а в далині – силюети Чикаґських хмаросягів. Відкрились нам чудові краєвиди славних дюнів узбережжя Мишиґенського озера.

Цілий день ми гарно забавлялися. Плавали, обпалювались, грали копаного м'яча, американський футбол, відбиванку, будували з піску замки. Ввечорі ми, втомлені, але щасливі, повернулися до табору. Вночі мали ватру у справжньому пластовому стилі. При ватрі п'ятеро юнаків – Демян Гриців, Маркіян Дзюк, Роман Ґювел, Марко Весоловський та Марко Іваник – і одна юначка, Андрея Казанівська, здобувши третю пластову юнацьку пробу, були іменовані Крайовою Комендантkою Юнацтва ст. пл. Мартою Мудрою Пластунами-Скобами та Пластункою-Вірлицею. Ми горді, що здобули цю пробу.

У понеділок сумно було прощатися з новими товаришами і повертатися домів. На закритті Свята Весни четверо юнаків – Микола Богай, Андрій Дудун, Стефан Кошів, Ярослав Зелезняк, здобули першу юнацьку пробу, склали Пластову присягу та були іменовані Пластунами-учасниками. Здобувши другу юнацьку пробу, були іменовані Пластунами – розвідувачами та розвідувачками – Мелася Міронович, Уляна Комічак, Александра Квіт, Таїса Заперник, Микола Кузик та Левко Міронович. Четверте пластове юнацьке відзначення, за активність і ініціятиву в праці в гуртку одержали Зозі Ріпецька, Соломія Грущак, Настя Раб, Віра Іванків, Іра Бровар.

Нетерпеливо чекаємо Ювілейної Міжкраєвої Пластової Зустрічі (ЮМПЗ), яка відбудеться цього серпня в Канаді де знову буде нагода зустрітись не тільки з пластунами Америки, але з цілого світу.

Особливу подяку складаємо отцеві (пл. сен. о. П. Гайді), Команді Свята (Дамян Матусяк, комендант, Олесь Григорчук – бунчужний (1), Антін Дурбак – бунчужний (2), та Роксоляна Козицька – писар), булаві, головному кухареві (пл. сен. Андрієві Вишницькому), адміністрації (Х. Сютрик, пл. сен. Рені Стасулі, пл. сен. Д. Іваник), та всім батькам і сеньйорам-помічникам.

Пл. скоб Марко Іваник



Команда свята — зліва: ст. пл. Олесь Григорчук – бунчужний (1),Гетьманський скоб ст. пл. Дамян Матусяк – комендант, ст. пл. Роксоляна Козицька – писар, ст. пл. Антін Дурбак – бунчужний (2).



Учасники Пластового Свята Весни в Чикаґо.

9 вересня: з'їзд колишніх учнів Зальцбурзької гімназії

Комітет з'їзду, під проводом Миколи Голінатого, запланував наступний з'їзд, вже 20-ий з черги, на 6–9 вересня вересня цього року. Як звичайно, з'їзд відбудеться на оселі Українського Народного Союзу – Союзівці.

Наші з'їзди вже мають свою довголітню традицію. У 1987 році, на 42-гу річницю від заснування гімназії, комітет колишніх учнів видав друком книгу „Незабутні роки" (227 стор.), де зібрана історія нашої гімназії. В 2005 році на Союзівці відбувся з'їзд на 50-річчя заснування гімназії.

Наші подруги і друзі працюють у різних професіях. Це професори і викладачі університетів. Є винахідники із своїми власними патентами, підприємці, керівники банків, лікарі. Згадаймо Патріярха Української католицької Церкви Любомира Гузара. Одна наша подруга була президентом Українського Народного Союзу, дві – відомі письменниці, три – мисткині, одна – балерина. Один з наших друзів був полковником армії США.

Багато наших подруг і друзів працювали і працюють в різних площинах суспільно-громадського життя. Серед них були організатори старшопластунських куренів („Чортополохи", „Червона Калина" та інші). Один був головою Головної Пластової Булави, дві подруги були на головних постах в курені „Чортополохи". Слід пригадати довгі недоспані ночі, які пережили наші подруги як матері, а тепер вже – бабусі. Їм усім можна присвятити слова Лесі Українки:

„Чого то часами, як сяду за діло,
Або як вже працю кінчаю я сміло,
Не раз се на мене мов хмара яка
Спадає сумная задума тяжка".

Та „сумная тяжка задума" не віддзеркалена у числових даних, чи у виді громадськоя праці. Вона – у журбі за долю майбутнього, за нашу зміну. Це може зрозуміти тільки материнське серце.

Відтворюючи у нашій уяві пройдений шлях від зальцбурзьких дерев'яних бараків до американських чи канадських метрополій, через побойовища Кореї і В'єтнаму, ми усі, як гурт, можемо бути горді за своє минуле та з вірою дивитися у майбутнє.

Згадаймо також тих, що передчасно відійшли від нас. Пам'ять про них залишиться завжди серед наших подруг і друзів.

До зустрічі на Союзівці!

Іван Головінський

Українська Народна Фундація для підтримки Союзівки запрошує на



Фестиваль Українського Фільму і Культури

11 – 15 липня 2007 р.

Soyuzivka
for all seasons

УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ: Наталія Бучинська – співачка з Тернополя, Україна
Учасники танцювального табору ім. Роми Прийми-Богачевської
Ансамбль Олега Кульчицького зі Львова та соліст Филип Змахер з Києва
„Левко Дурко", комедійна вистава зі Львова
„Розмова Бандури" – дует бандуристів Тараса Лазуркевича і Олега Созанського зі Львова
Скрипалі – Іннесса Тимочко-Декайло і Мар'ян Підвірний зі Львова
Роман Цимбала – український оперовий співак
Марина Склярова – солістка з Києва
„Відлуння" – українська оркестра під керівництвом Степана Беня
Конферансьє – народний співак Ерко Палидович
Українська Кінематографія представлена Українським Фільмовим Клюбом Колюмбійського Університету,
керівник кінопрограми – д-р Юрій Шевчук; керівник Кінофестивалю – Христина Котляр
Українські мистці продаватимуть свої мистецькі вироби. Для гостей – українські і американські страви, тощо.

Середа, 11 Липня
Відкриття - 5 веч.
„Гуцульський" обід - 6 веч.
відкриття Кінофестивалю - 8 веч.

Четвер, 12 липня
Показ українського мистецтва,
Кінофестиваль - 2-4 по пол.
і 6:30 веч.
Обід в їдальні - 5-7 веч.
Концерт - 9 веч.

П'ятниця, 13 липня
Показ українського мистецтва -12 дня
Кінофестиваль - 2-4 по пол. і 6-8 веч.
Food Court BBQ - 4 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Вечірній концерт - 8-9:30 веч.
Забава, грають „Буря" і „Луна", - 9:30 веч.

Субота, 14 липня
Показ українського мистецтва, -10 ранку
Food Court BBQ
(печення поросяти -11 ранку)
Концерт -1-2:30 по пол. і 7 веч.
Кінофестиваль - 2-6 по пол.
Концерт для дітей з участю Левка Дурка - 3 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Забава, грають „Буря" і „Луна" 9:30 веч.

***Всі години можуть змінюватися.**

ВСТУП:

Середа або четвер: 5 дол. від особи
(діти менше 8 років задармо)
П'ятниця: 10 дол.
діти/молодь 9-20 років: 5 дол.
Субота: 20 дол.
діти/молодь 9-20: років 10 дол.

4 ДНІ: 25 дол.

Знижка для прибулих автобусами.
Паркування задармо.

За дальшими інформаціями просимо звертатися на (845) 626-5641 або www.Soyzivka.com якщо Ви хочете продавати свої вироби під час фестивалю, просимо телефонувати (203) 274-5579 після 6-ої год. веч.

Побут на Союзівці включає басейн, тенісові корти, стежки для піших прогулянок, площа для відбиванки, сніданок та обід в їдальні, Snack Bar, Tiki Bar, Trembita, крамниця.

Soyuzivka • P. O. Box 529, Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641 • www.Soyuzivka.com

Працюємо в ім'я сиріт з України

ТОРОНТО. – Добровольці благодійної організації „Help Us Help the Children" об'їжджають всі області України з допомогою для сирітських будинків та шпиталів. Передаючи матеріяльну допомогу дітям-сиротам, намагаємося пропаґувати в Україні красу, добро, любов до Бога і народу.

Ми оптимістично дивимося на наші майбутні завдання в ім'я України і її дітей. Вже багато років працюємо віддано, з щирою любов'ю, часто в дуже складних і несприятливих обставинах, але, на щастя, в дружній єдності. Проєкт здійснюють молоді люди доброї волі – професіоналісти, лікарі й фармацевти, вчителі та членкині Ліґи українських католицьких жінок Канади. Я, як координатор проєкту, ніколи не чула нарікань на складні умови наших маршрутів до сирітських будинків – коли мете сніг і не видно дороги, чи зливи розмили болотнисті шляхи, також у тяжкій праці здобування фондів та пакування контейнерів.

Наша праця дає нам моральне вдоволення і зміцнює нашу віру, що ми можемо виконати обов'язок сумління і християнського милосердя. Наш гуманітарний проєкт складається з трьох частин: допомога; підвищення освітнього рівня і фінансової самостійности дітей; плекання національно-релігійної культурної спадщини.

Ми самі у кожному будинку вручаємо дітям і виховникам медикаменти, нове або маловживане убрання, тільки нове взуття, забавки і українські книжки. Великою втіхою для нас є те, що українська мова розвивається у сиротинцях.

Ми кожного року проводимо передтаборові вишколи з вихователями сирітських будинків. Тепер багато вихователів працюють в літніх таборах. Зворушливим є той факт, що багато колишніх сиріт повертаються до нас як добровольці для доброчинної праці. Також студенти-сироти навчаються в Києво-Могилянській академії, університетах і фахових інститутах. Ми дякуємо учителям-емеритам „Нашої рідної школи" з Торонто, які протягом довгих літ виділяють стипендії для дітей-сиріт України. Табори для сиріт у Карпатах кожного року зростають чисельністю. У програму таборів введено історично-релігійні теми, обрядові звичаї, плекання зарадности та дружби.

Складаємо щиросердечну подяку усім, хто нас підтримує.

Руслана Вжесневська

У жовтні – річниці УПА і Романа Шухевича

Крайовий комітет з відзначення 65-ліття Української Повстанської Армії (УПА) і 100-ої річниці від дня народження Романа Шухевича – Тараса Чупринки готує ряд імпрез, до участи у яких запрошує українську громаду.

14 жовтня 2007 року відбудеться відкриття фотовиставки „Українська Повстанська Армія: історія нескорених" в Українському музеї в Ню-Йорку.

21 жовтня готуються в Ню-Йорку академія-концерт. Головний промовець – син Командира УПА Юрій Шухевич, колишній політв'язень, відомий політичний діяч. У концертній програмі братимуть участь хор „Думка" з Ню-Йорку та оркестра „Батурин" Осередку СУМ з Торонто.

Просимо в ці дні не влаштовувати інших громадських імпрез.

Комітет

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

50. Книга суддів, 18-21: провина синів Веніямінових

Один левіт гостював у свого тестя у Вифлеємі і коли повертався додому, то шукав ночівлі у Євусі, місті племені Веніямінового. Узяв його до хати один господар, але розбещений натовп став вимагати, щоб віддав він гостя для статевих розваг. Господар відмовився, але вислав до них свою невільницю і вони безчестили її усю ніч, аж вранці жінка померла. Тоді усе плем'я Юди повстало проти синів Веніяміна, але у двох сутичках програло їм і втратило багато вояків. Тоді юдеї звернулися у молитві до Бога і дістали запевнення у Його підтримці. У третій сутичці вони перемогли. Після поразки уціліло лише 600 чоловіків з племені Веніяміна. І пожаліли юдеї, що переведеться один з 12 родів ізраїльських. І порадили синам Веніяміна чатувати біля виноградників племені Шіло і там красти собі дівчат. Так сталося. Книга суддів закінчується словами: „Того часу не було царя в Ізраїлі, кожен робив, що здавалося правдивим в його очах!"



Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Нові прислужники у катедрі св. Володимира



Вівтарні прислужники катедри св. Володимира.

ПАРМА, Огайо. – 3 червня чотири нові хлопці приєдналися до гуртка вівтарних прислужників при Українській православній катедрі св. Володимира. Після Служби Божої священики особливими молитвами українською та англійською мовами просили про Господнє благословення для хлопців в їхньому рішенні прислуговувати у вівтарі нашої церкви. Хлопцям вручили відповідні посвідчення, а в нагороду дали ікони від старшого відділу Української православної ліги. Тепер катедра св. Володимира нараховує 24 вівтарних прислужники, поділених на шість груп. Вони прислуговують при вівтарі на Богослужіннях кожної неділі.

о. Іван Наконечний

Тема зустрічі...

(Закінчення зі стор. 5)

допомоги демократії („Endowment for Democracy"). „Незважаючи на схильність починати свої зауваги зворотом „проблеми з Україною є, – сказала вона, – цим разом я вирішила подивитися на Україну з точки зору мого довголітнього досвіду з країнами, колишніми республіками Совєтського Союзу. Люди тих країн і країн східньої Европи (за винятком балтійських держав), хотіли б мати такі проблеми, що їх має Україна. Наприклад, Киргизія, чи навіть до певної міри Грузія, все ще мають авторитарні режими колишнього совєтського зразка, де люди позбавлені своїх найелементарніших прав. В Україні бачимо лише агонію перехідної стадії розвитку демократії, народ вчиться, як бути політично заанґажованим. Політична еліта знову почала самовільно робити рішення, відсуваючи набік інститути демократичного суспільства, які вже справно функціонували. Завданням влади, яка постане після виборів, буде відновити все те, що було втрачено за період двох років після Помаранчевої революції.

Присутній при „круглому столі" представник Державного департаменту США, виконуючий обов'язки керівника українського бюра Джордан Ендрюс висловив свою особисту думку, що Україна повинна повернутися до статусу, який існував до Політичної реформи 2004 року, бо ця реформа не була достатньо обдумана, що і призвело до нинішнього конституційно-правового хаосу.

Перед закриттям „круглого столу" відбулася коротка дискусія між його учасниками про те, що можна зробити, щоб прискорити розвиток політичної культури в Україні.

Добрі поради...

(Закінчення зі стор. 5)

О'Конор ставила сильний наголос на незалежність американських федеральних суддів. Вони не журяться за свою кар'єру, коли видають непопулярне рішення. Серед таких вона назвала віхове рішення Верховного суду США з 1954 року про десеґреґацію американських шкіл.

Це було дуже непопулярне рішення. Навіть Президент Двайт Айзенгавер був обурений ним, але він послав військо, щоб виконати це судове рішення. І судді не мали причин журитись за свою кар'єру. Вона пояснила, що за всю історію американського судочинства дуже мало суддів зняли з посади через імпічмент. Для ефективної дії верховенства права, доводила суддя О'Конор, треба незалежних, чесних суддів. І тут же й зізналась, що в будь-якій країні не так легко знайти кандидатів на суддів, які мають доброчесність. (Це так київські професійні перекладачі перекладають дуже корисний і майже трафаретний в англійській мові термін „integrity". Доброчесність була й у назві конференції, яка відбулась у Києві).

На запитання однієї з учасниць, як вона ставиться до системи виборів суддів, суддя О'Конор різко відповіла, що вона проти цього. У Сполучених Штатах федеральних суддів призначають, але в деяких штатових юрисдикціях вони кандидують на посаду у виборах. „Україні я цього не рекомендую, – заявила вона катеґорично, – це веде до корупції". І пояснила: коли судді виборні, адвокати можуть давати гроші на їхні передвиборні кампанії і потім сподіватись від таких суддів бажаних рішень. А це підриває незалежність судді.

„Україна, – на думку американської юристки, – ще молода держава, але їй треба закладати правильні традиції". Серед таких вона назвала те, що судді повинні вичерпно вияснювати свої рішення і ці рішення треба публікувати, щоб громадяни добре розуміли їх. Тут, як і в інших частинах свого виступ, суддя О'Конор виявила добру обізнаність з проблемами української юриспруденції. В українських судах іноді бракує паперу і техніки для того, щоб швидко інформувати населення про судові рішення. І ще також помітні залишки совєтської фобії – приховувати усе, що можна і не можна. Я, приміром, знаю про випадок, коли місцева влада вирішила відібрати ліцензію від власника телевізійної станції на півдні України, бо він, мовляв, не виконав якихось подробиць. Тим часом Верховна Рада затвердила новий закон, який робив існуючу ліцензію далі дійсною. Але власник станції не міг дістати у Верховній Раді примірника закону, щоб показати його місцевим властям. Цього підприємця-телевізійника врятував інформаційний центр, оплачуваний американським платником податків через Аґенцію з міжнародного розвитку (USAID). Центр мав потрібне законодавство і переслав його підприємцеві, який таким чином зберіг ліцензію на свою станцію. В Україні, як і в Америці, втрата ліцензії на телестанцію фінансово – дуже болюча справа. Суддя О'Конор згадала, що Рада Европи випрацювала багато судових концепцій. Україна є членом Ради Европи і може користуватись цими концепціями у писанні своїх законів, сказала українським колегам „безробітна кауґірл" з Арізони.

ПОДЯКА

Радісно повідомляю, що після 10-річної боротьби уряд Канади поінформував мене, що моє канадське громадянство не буде анульоване.

Ця шанса випала мені завдяки багатьом чудовим людям і суспільним організаціям, які підтримували мене і мою сім'ю на протязі цієї 10-річної боротьби, щоб захистити себе від фальшивих обвинувачень і спроби позбавити мене канадського громадянства і депортації з Канади (денатуралізаційний і депортаційний процеси).

Без цієї моральної і фінансової допомоги багатьох людей і організацій неможливо було б продовжити мою боротьбу.

Особливо хочу подякувати:

Конґресові Українців Канади і його складовим організаціям, Українсько-Канадській Асоціяції Громадянських Прав, Товариству Канадсько-Українських Професіоналістів і Підприємців, Українським Єпископам і духовенству Української Православної Церкви в Канаді, українським кредитовим спілкам, а саме „Будучності", „Українській Кредитовій Спілці", „Союз" і „св. Йосафата", які відкрили рахунки: „Wasyl Odynsky Defence Trust Fund" і всім організаціям і особам, які внесли пожертви на ці рахунки, а також засобам масової інформації, які сприяли висвітленню моєї справи.

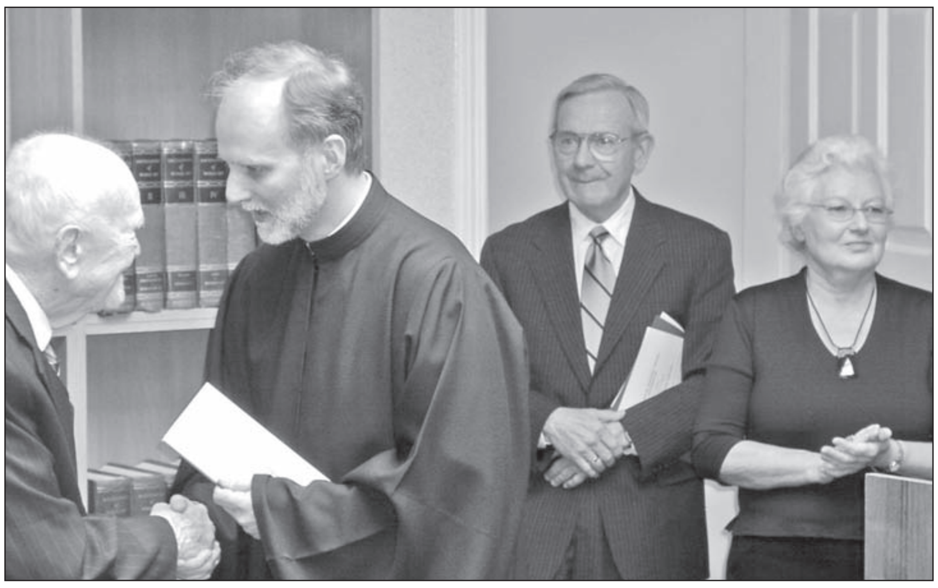
Хай Бог благословляє усіх Вас!

Василь Одинський з родиною.

УКРАЇНА І СВІТ

Вручено нагороду ректорові УКУ о. д-рові Борисові Гудзякові

ЛЬВІВ. – 19 травня 2007 року у Палаці мистецтв ім. Тетяни і Омеляна Антоновичів Львівської наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника НАН України відбулося вручення цьогорічної нагороди Фундації Антоновичів, лавреатом якої став ректор Українського Католицького університету у Львові о. д-р Борис Гудзяк (*див. „Свободу“, ч. 21*). У нагородній грамоті говориться: „Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів відзначає лавреата за 2006 рік о. д-ра Бориса Гудзяка за незвичайні осяги у вдалому поєднанні вивчення справ віри і науки у власних дослідах та особливо за рідкісні успіхи у творенні і розбудові інституцій, які плекають такі конструктивні підходи в Україні. Цілісність своєї особи і праці о. д-р Борис Гудзяк повсякденно ділами маніфестує живучість шляхетного гасла „Бог і Україна“.



На фото: д-р Омелян Антонович вручає нагороду о. ректорові Борисові Гудзякові. Справа стоять: д-р Ігор Воєвідка, племінник О. Антоновича, і проф. д-р Марта Богачевська-Хом’як – голова журі Фундації Т. і О. Антоновичів. *Фото: Ярослав Сеник*

Засідання Президії НТШ

ЛЬВІВ. – 16 травня відбулося засідання Президії Наукового Товариства ім. Шевченка. У ньому взяли участь голова львівського НТШ Олег Купчинський, заступники голови Роман Кушнір та Іван Головацький, науковий секретар Роман Пляцко, члени Президії Олег Шаблій, Роксолана Зорівчак, Анатолій Карась, Ігор Стасюк, Михайло Глушко, Тарас Андрусяк, а також виконуючий обов’язки голови Світової Ради НТШ академік Леонід Рудницький.

Мова у звітах і виступах ішла про підвищення ролі молодих вчених в діяльності НТШ, про шляхи виходу української гуманітаристики до міжнародного читача, про наукові видавничі досягнення Товариства.

Голова НТШ д-р Олег Купчинський поінформував, що в 2006 і 2007 роках вийшло друком понад 20 книжок і окремих брошур. Окрім того, Товариство видає двічі на рік „Хроніку“ і „Вісник НТШ“. На окрему увагу заслуговує щорічне видання двох томів „Записок НТШ“, авторами яких є україністи з усього світу. Схвальні відгуки громадськості одержав 250-ий том „Наукових Записок НТШ“, присвячений 150-ій річниці від дня народження Івана Франка (обсяг – 850 сторінок). Також видаються серії: „Визначні діячі НТШ“, „Українознавча бібліотека“, „Праці сесій, конференцій, симпозіюмів, круглих столів НТШ“, „Збірники секцій і комісій НТШ“. Серед науково-довідникових видань НТШ – „Бібліографія“, „Архівні джерела“, „Словники“, „Мемуарна бібліотека“, „Мистецька серія“ а також серія „Навчальні посібники та підручники“.

Активно діють 19 територіальних осередків НТШ в Україні: Кримський (керівник – професор Володимир Вольвач), Донецький (проф. Володимир Білецький), Івано-Франківський, Луцький, Рівненський, Тернопільський, Черкаський. Усі вони ведуть самостійну науково-видавничу діяльність.

Д-р О. Купчинський запропонував утворити робочу групу для внесення змін і доповнень до Статуту з двох членів Президії: А. Карася і Т. Андрусяка. Також запропонував кандидатуру академіка Л. Рудницького на пост голови Світової Ради НТШ і попросив останнього дати свою згоду. Проф. Анатолія Карася запропоновано на посаду Генерального секретаря Світової Ради НТШ. Ці пропозиції голови НТШ були підтримані всіма членами Президії.

Проф. Анатолій Карась

Симпозіюм з питань верховенства права

КИЇВ. — Колишня суддя Верховного суду США Сандра Дей О’Конор була ключовим промовцем на симпозіюмі „Верховенство права і доброчесність у публічній сфері“, який відбувся 11 червня у Києві. Симпозіюм проводила „Ініціятива з верховенства права для України“ Американської правничої асоціяції, з фінансовою підтримкою Аґентства США з міжнародного розвитку. Відкрив засідання Посол США в Україні Вільям Тейлор. Симпозіюм став плятформою для обговорення на високому рівні питань доброчесности у праці державних органів, що стосуються усіх галузей і установ українського уряду. Зокрема це питання важливости дотримання верховенства права, готовности України боротися з корупцією на усіх рівнях у політичній і правничій сферах, проблеми, що потребують розв’язання у царині судової реформи і реформи кримінального судочинства в Україні.

У форматі круглого столу відбулися обговорення трьох ключових галузей реформ в Україні: це антикорупційна діяльність і законодавча база, судова реформа і підзвітність, реформа кримінального права і судоправний процес з дебатами сторін.

У своїй промові суддя С. О’Конор наголосила, що реформаторські кроки в усіх трьох гілках влади повинні піти далі концептуального бачення і сягнути стадії запровадження і дотримання.

Посол В. Тейлор торкнувся стану судової системи в Україні і зауважив, що під час нещодавної політичної кризи „демократичні інституції, зокрема судові, які мали б захищати верховенство права, перетворилися на об’єкт тиску і зловживань з боку всіх політичних сил, і так само трапилося з правоохоронними органами, які використовувалися у дуже небезпечний спосіб як продовження політичних суперечок“. Він додав, що США вважають це кроком назад у поступі судової реформи, якого Україна досягла протягом останнього року. Недавні політичні події також підкреслили необхідність подвоїти зусилля у боротьбі з корупцією і забезпечити прозорість та підзвітність в усіх гілках влади, включаючи судову.

„Ініціятива з верховенства права для України“ Американської правничої асоціяції використала цю нагоду, щоб оголосити про започаткування вебсайту „Антикорупційного ресурсного центру“, а також про пляни проведення наступних круглих столів з аналізи прогалин у законодавстві, які допоможуть українській владі підготувати і ухвалити закони, підкріплені потужною інституціональною базою, що дозволить ефективно боротися з корупцією. Ці круглі столи проаналізують, як такі законопроєкти та інші політичні інструменти можуть допомогти Україні вийти на рівень світових стандартів і виконати зобов’язання згідно різних міжнародних конвенцій про корупцію, що наблизить її до Європейського союзу. Симпозіюм став продуктивним форумом для змістовної дискусії на найвищому рівні про ключові галузі реформ у сьогоденній Україні.

За точнішою інформацією про захід звертатися до Шелі Р. Вік, директора „Ініціятиви з верховенства права для України“ Американської правничої асоціяції, за адресою SWieck@abaceeli.kiev.ua або телефоном (38044)459-0150.

Посольство США в Україні

SUMMER CAMPS AT SOYUZIVKA!

TENNIS CAMP AGES 10-18

Intensive two weeks instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.
Weeks: June 24– July 6, 2007
$670 UNA Members
$720 Non UNA Members

EXPLORATION DAY CAMP AGES 7-10

Six hours of fun-filled activities in this day camp, which focuses on the outdoors.
Session 1: June 25– June 29, 2007
Session 2: July 2– July 6, 2007
$100/per week or $25/per day

PLAST CAMP-TABIR PTASHAT

A Plast day camp held at Soyuzivka. Please contact Plast for registration & Soyuzivka for room bookings.
Session 1: June 24– July 1, 2007
Session 2: July 1– July 8, 2007

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE WORKSHOP AGES 16 and UP

NEW!

For over 30 years, Workshop has been a popular summer dance program and this year it will be held at Soyuzivka! Continuing her mom's legacy, this workshop will be directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych. Campers hard work will be highlighted at our Ukrainian Film & Cultural Festival weekend.
Session : July 1– July 15, 2007
$910- UNA Members
$960- Non UNA Members

A $75 deposit is required to register a child into camp (For Sitch camp- register directly with Sitch Sports School. For Plast camp– register directly with Plast) For more information & for camp applications call: (845) 626-5641 or check out our website at: www.Soyuzivka.com















UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP AGES 4-10

Formerly known as Chemney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Price includes tee-shirt & daily lunch.
This year camp there is an older 7-10 day camp, for those kids not yet ready for an overnight experience.
Session 1: July 15– July 20, 2007
Session 2: July 22– July 27, 2007
$150 Per Camper
$190 if not an overnight guest

DISCOVERY CAMP AGES 8-15

Calling all nature lovers for this sleepover camp filled with hiking, swimming, scuba, organized sports, & bonfires .
Week: July 15– July 21, 2007
$400 UNA Members
$450 Non UNA Members

SCUBA DIVING COURSE AGES 12-ADULTS

One week course will complete academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor.
Pre registration is required.
Week 1 : July 15– July 21, 2007
Week 2 : July 22– July 28, 2007
$400 for Course, $120 Deposit Required, All fees payable to George Hanushevsky

UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP AGES 6-18

This is the 38th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp run by the Ukrainian Sitch Sports School.
This camp will focus on soccer, tennis, volleyball & swimming and is perfect for any sports enthusiast.
Registration for this camp is done directly by
contacting Marika Bokalo at (908) 851-0617.
Session 1: July 22– July 28, 2007
Session 2: July 29– August 4, 2007
$350 Per Camper
$150 for Day Campers

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE CAMP AGES 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. The camps will end with a grand recital- always a summer highlight!
Session 1: July 22– August 4, 2007
Session 2: August 5– 18, 2007
$910- UNA Members
$960- Non UNA Members

Soyuzivka for all seasons

UNA Estate Soyuzivka • POBox 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641
www.Soyuzivka.com

Громада в Сумах захищає українську старовину



Суми. Спасо-Преображенський собор. Фото: „Вікіпедія".

СУМИ. – „Зберегти самобутність та історичний кольорит центру міста Суми", – з такою вимогою провели пікетування Сумської міської ради представники українських патріотичних громадських організацій. Особливу занепокоєність пікетувальників викликали новобудови на території „Козацького валу", яка має історико-культурний статус і тому раніше не забудовувалась. Саме на ній є пам'ятник давньоруської культури X-XIII століть „Городище". Тепер тут постають численні новобудови.

Наприклад, земляний вал над „Старими різницями" повністю знищується разом з рештками дерев'яної козацької фортеці та пам'яттю про неї. На площі ім. Тараса Шевченка поблизу пам'ятника збудовано публічну вбиральню.

Пікетувальники вимагають створити тимчасову комісію міської ради для оцінки стану історичної частини міста, з залученням до її роботи, крім фахівців з архітектури та археології, також представників національно-патріотичних організацій. Пропонується також творити в місті історико-ландшафтний музей просто неба „Козацький вал".

Відбулась зустріч представників громадськости з новим головним архітектором міста Сергієм Вінтоняком та заступником начальника Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю Анатолієм Довбнею, на якій було домовлено не приймати рішень про забудову без громадського обговорення.

Олексій Шевченко,
голова Товариства „Просвіта"

Століття гребель на Дніпрі наближається до кінця

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 29 травня в Придніпровській державній академії будівництва та архітектури, відбулося засідання „круглого столу" за темою „Екологічні наслідки експлуатації Запорізької греблі та економічна ефективність її ліквідації". Підсумок його – звернення до населення, громадських організацій, органів місцевого самоврядування та державних адміністрацій, Верховної Ради України, Президента України з пропозицією створення Державної комісії, яка вивчить й обґрунтує доцільність подальшої експлуатації Запорізької ГЕС та інших гребель Дніпра, виходячи з екологічних, економічних і соціяльних чинників, із маштабів та погроз можливих техногенних катастроф, які можуть утворитися в разі руйнування гребель або прориву водосховищ. Тези засідання виклали у статті кандидата технічних наук, доцента катедри екології та охорони навколишнього середовища Придніпровської державної академії будівництва та архітектури Олени Тимошенко, яку подаємо з деякими скороченнями.

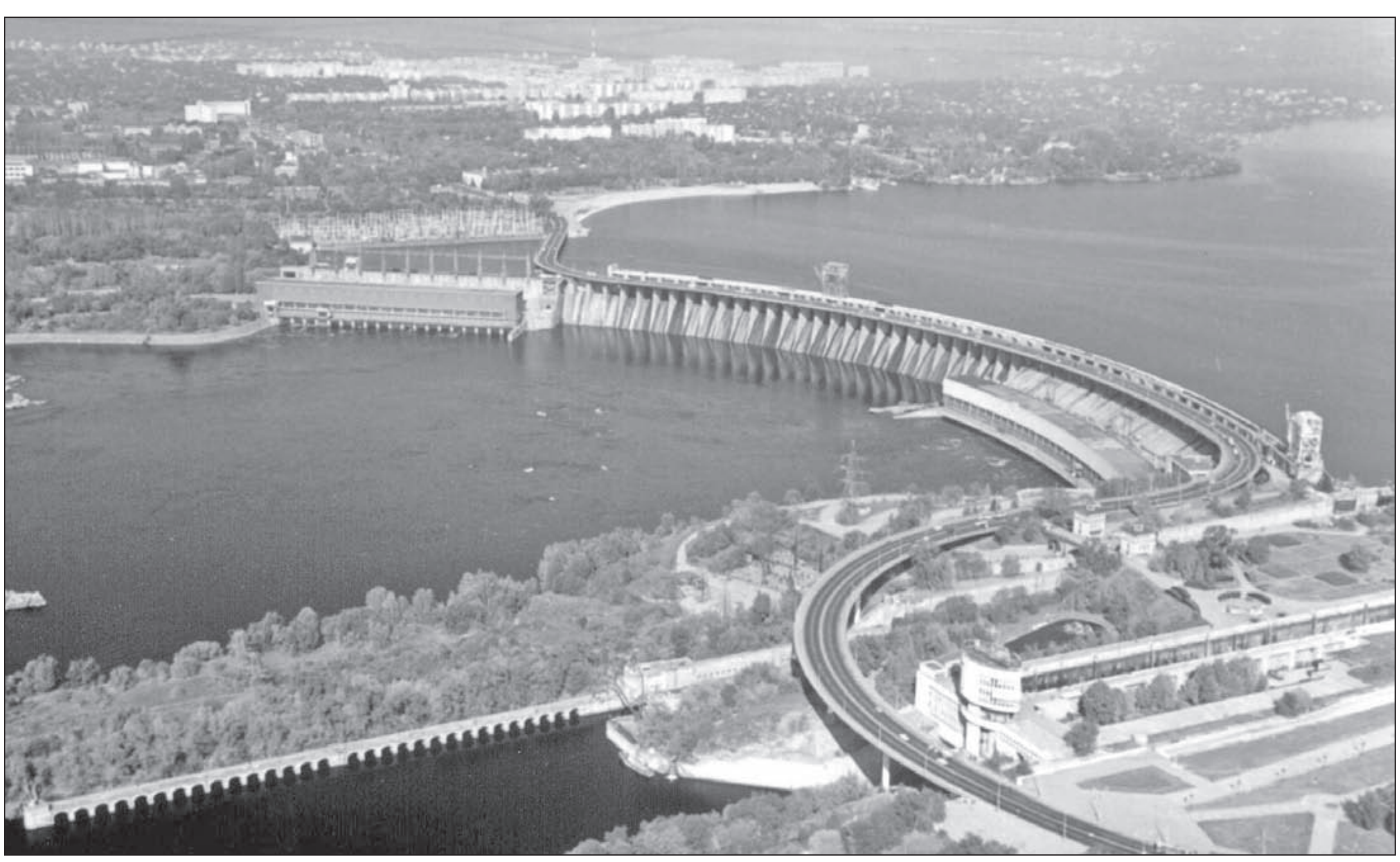
Гідроенерґетика в Україні вичерпала свої можливості і останні півсторіччя розвивається за рахунок збитку орним землям від водосховищ і рибному господарству, заподіюваного каскадом гребель.

На Дніпрі в цей час розташовані шість гідроелектростанцій (ГЕС) з водосховищами: Київська, Канівська, Кременчуцька, Дніпродзержинська, Дніпрогес у Запоріжжі; Каховська. Будівництво Дніпрогесу завершилося в 1932 році, після чого Дніпро став судноплавним на всьому протязі, промисловість одержала дешеву енерґію, а місто Запоріжжя збагатилося пам'ятником архітектури світового значення. Але при цьому було затоплено 16.5 тис. гектарів земель із 22-ма селищами. Тисячі людей покинули насиджені місця, а меноніти Кічкасу взагалі еміґрували в Канаду. Зник унікальний природний комплекс Дніпровських порогів, дивної краси ландшафт, що не мав в Европі аналогів. Під воду пішла безліч пам'ятників старовини. Пороги, скелі, балки, острови, старі села – це та „книга", у якій записана історична пам'ять предків. Все це було знищено, і пам'ять предків стала вмирати, поступаючись місцем байдужості.

Споживче ставлення до природи розвивался в Радянському Союзі, як ні в якій іншій країні. Дніпро сповна випробував на собі вбивчу силу цього принципу. Тепер всі греблі Дніпра перебувають у незадовільному стані. При цьому в найгіршому – шлюзи й бики Дніпрогесу. Необхідних для ремонту засобів не вистачає. Як показує комп'ютерне моделювання, прорив будь-якого водосховища спровокує прорив всіх інших, розташованих нижче його за течією, з усіма наслідками.

На сьогодні довжина ліній дніпровських водосховищ становить 3,037 км, причому 1,110 км із них – береги, які необхідно терміново зміцнювати. При будівництві водосховищ швидкість руйнування берега, відповідно до розрахунків, повинна була становити не більше метра рік, але реально в деяких районах вона досягає десяти метрів. Внаслідок руйнування й розмиву берегів уже загублено 6,175 га землі, за останні 35 років у водосховища потрапили 337 млн. кубічних метрів продуктів руйнування. Фахівці не виключають, що через кілька років на півдні України через загрозу затоплення

(Закінчення на стор. 21)



Дніпрогес у Запоріжжі. Фото: УНІАН

Інтернет-сторінці для дітей – п'ять років!

СЕВАСТОПІЛЬ. – „Є надія, що ця сторінка стане притулком для української дитини, затишним куточком у безмежному океані чужомовної мережі", – з цих слів почалось щасливе існування в Інтернеті сторінки „Весела абетка" – abetka.ukrlife.org/ – складової великого порталу „Українське життя в Севастополі" – ukrlife.org/. Нині одна тільки колекція українських віршованих абеток сягає восьми десятків. А ще, крім цього, народні і авторські казки, казки у форматі „мр3", які можна слухати вдома на комп'ютері, тисячі загадок і приказок, сотні скоромовок, лічилки, дитячі народні ігри, колисанки в форматі „мр3" і друковані, усмішки, великий і цікавий розділ „Читанка" – всі цікавинки, які демонстрував нам під час зборів союзянок та пластунів Микола Владзімірський, важко перерахувати.

Власне, це все знають відвідувачі Інтернету з усіх-усюд, число яких на найбільшій дитячій сторінці перевищує 1,300 на добу. На мій погляд, з відгуками в гостьовій книзі сторінки буде цікаво ознайомитись читачам „Свободи". Сторінка справді стала притулком для дбайливих батьків і дітей. Її відвідують вчителі, виховники і мовознавці, про що свідчать численні подяки.

Олена з Миколаївської обл.: „Ваша сторінка просто супер! Можна показати дитині, що комп'ютер існує не лише для розваг. Щиро дякую за велику кількість цікавого, повчального, такого потрібного матеріялу!"

Оля, Мюнхен, Німеччина: „Дуже дякуємо за таку чудову сторінку. Завтра вивісимо вашу адресу в українській суботній школі. Чекайте на нових відвідувачів!"

Олександра, Чикаґо, США: „Це чудова сторінка! Я використовую її у вихованні і навчанні мого внука, популяризую серед знайомих".

Галина Волчкова, Еверет, США: „Мабуть, ніхто не тішився вашою сторінкою так, як я! Цього тижня я починаю викладати українську мову в містечку Еверет (штат Вашінґтон), і все що я знайшла тут – наче цілюще джерело в пустелі!".

Таля, Київ: „Я сама – пластова виховниця і займаюся з дітьми 6-11 років. Ми вже зробили рекляму через наш журнал виховників новацтва. А тепер ще й помітила сторінку – розваги для пластунів! Дуже гарно! Всім пластове СКОБ!"

Олег Юркін, Берн, Швайцарія: „Щиро вдячний за цю сторінку! Група однодумців вперше у Швайцарії організувала українську школу під назвою „Соняшник".

„Після перечитування гостьової книги відчуваю себе людиною, яка робить потрібну роботу", – пише М. Владзімірський. Він висловлює щиру подяку д-рові Марії Фішер-Слиж та Лесі Храпливій-Щур за підтримку національного життя і в мережі. „Весела абетка" в Інтернеті від 13 липня 2002 року виросла стократно, але творчості немає меж, тому буду радий сам і потішу всіх дбайливих батьків і дітей, коли надішлете щось своє", – закликає до співпраці М. Владзімірський. З його дозволу подаю адресу для листування: а/с 121, Севастопіль, 99006 Ukraine.

Богдана Процак

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Співачка Стефанія Довгань зачарувала Европу

Р. Зайцевська

„Сопрано Стефанія Довгань, безсумнівно, зробить велику кар’єру. Вона співала з таким сяючим тембром, з такими легкими, без зусилля, верхами, що всі, не лише Неморіно, мусять в неї закохатися“, – так наступного дня після прем’єри відгукувалися газети Землі Північна Вестфалія, Німеччина, на виступ в опері Доніцеті „Любовний напій“ Стефанії Довгань. Гаґенський театр того дня був повнісінький. Найбільше оплесків дісталося головній героїні, про яку „Свобода“ вже писала, зокрема після того, як юна киянка, випускниця Вищої музичної школи штату Меріленд, здобула перше місце і золоту медалю на конкурсі молодих клясичних співаків ім. Рози Понсел, знаменитої американської оперної зірки 1920-их років.

Сповіщала газета і про творчі европейські подорожі С. Довгань, її виступи в Києві, Авґсбурзі, Нюрнберзі, Пловдиві, Зальцбурзі, про початок праці за контрактом в оперному театрі міста Гаґена в Німеччині.

І ось відбувся успішний вихід на сцену в головній партії „Любовного напою“. Значущою прем’єрою стала також ораторія Карела Орфа „Колесо Фортуни“, де С. Довгань співала партію Весни, жінки-спокусниці. Вона зачарувала слухачів високою кольоратурою, пробуджуючи до життя природу і людей.

У травні солістка приїхала з групою співаків і хором університету в Констанці (ця Вища школа дружить з Київським університетом), до столиці України на Дні Києва. Ораторія прозвучала в актовому залі університету та на концертній літній естраді в саду над Дніпром. Морем квітів дякували Весні-Стефанії кияни за витончений спів!

І знову праця в театрі Гаґена. Про її Паміну в моцартівській „Чарівній флейті“ слава йде за межами Гаґена. С. Довгань вже співає її також на сцені Майнца. В театральному концертному виконанні викликали захват її Лючія (Доніцеті – „Лючія ді Ламермур“), невеличка партія в „Манон Леско“ Пучіні, яку талановита актриса своїм мистецтвом робить помітною, значущою. Нарешті – партія Нанети в „Фальстафі“ Верді. Після прем’єри в гаґенській газеті написали: „В „Фальстафі“ С. Довгань голосом і образом була найсильнішою з усіх жінок-героїнь“.

Поряд з працею в опері вона бере участь у конкурсах, виходить у фінал в конкурсі у Ґобурґу (Північна Баварія). Нарешті – міжнародний конкурс Бельведер у Відні, де С. Довгань співала арії Маргарити („Фауст“) і Лючії.

З 3 тис. учасників до кінця дійшли 15 осіб. С. Довгань одержала диплом фіналістки, а ще цей конкурс мав для української співачки один несподіваний наслідок: не тих, хто посів перші місця, а саме С. Довгань і ще п’ятьох переможців з інших конкурсів цього року запросили на телеконкурс в Ландау, колись заснований коштом знаменитого диригента Емеріха Смоли. Конкурс відбувався у великому палаці, в залі на 1,200 місць, де слухати кращих молодих співаків зібралися поважні урядовці, банкіри, співаки, музикознавці, журналісти, шанувальники клясичного вокалу.

Співає С. Довгань – Віолетта. Арія з першої дії знаменитої опери Верді. Публіка ще не чула такої Віолетти! Ще більша несподіванка – неймовірно складна в психологічному і музичному плянах арія ляльки Олімпії з опери Офенбаха „Казки Гофмана“. Зазвичай стримана німецька публіка аплодувала, вигукувала, тупотіла ногами. Диригент Реньєр Фрідеман після виконання арії сказав співачці: „Ви – найкраща Олімпія, яку ми знаємо!“. С. Довгань стала переможницею цього популярного конкурсу.



Стефанія Довгань після прем’єри „Любовного напою“ з квітами від шанувальників з України.

Молода співачка багато концертує. В її репертуарі – твори Баха, Моцарта, Вівальді, Сен-Санса, Деліба, Дворжака, Пуленка, Барбера... Вона постійно вчиться, поповнює свій репертуар, в якому вже понад 10 оперних партій. В театрі Гаґена одним з унікальних її образів є також Олімпія. Музичний журнал написав після

(Закінчення на стор. 25)

Українці Заполяр’я – на волинському фестивалі



Солістка ансамблю „Лелеки" Мирослава Аряшкіна під мурами Луцького замку.



Павліна Матвєєва з полотняним Універсалом.

МУРМАНСЬК, Росія. – В перлинному волинському місті Луцьку 25-28 травня відбувся Всесвітній фестиваль українського фолькльору „Берегиня", до участи в якому був запрошений і наш український співочий колектив „Лелеки" з Національно-культурної автономії українців Півночі Росії. Творче відрядження ми мали від губернатора Мурманської области Юрія Євдокимова та посадника міста Михайла Савченка.

Таких концертів ми, українці Мурманська, ще ніколи не бачили. Нас вразив вік учасників театралізованого дійства – і зовсім маленькі діточки, і старші, і ще старші…

Усе народне, справжнє, вихохане і незабуте, а значить – і незабутнє… Народні строї, троїсті музики – то був справжній форум народних музичних талантів України.

Довго ще будемо згадувати урочисту ходу до старовинного луцького замку, покладання квітів до пам’ятників Тарасові Шевченкові та Лесі Українці, живий ланцюг привітних усміхнених господарів міста вздовж дороги аж до замку.

А потім розпочався власне сам фестиваль. Колективів прибуло багато і з-за кордону, і з усіх реґіонів України. З відчуттям родинної радости ми зустрілись з учасниками Народного ансамблю української пісні і музики „Роксоланія" Київського університету ім. Т. Шевченка, з професором Іваном Павленком і Наталією Мороз, бо з цим колективом ми познайомились ще в Москві, під час фестивалю ім. Олександра Кошиця.

Найбільший здобуток від таких творчих поїздок – це те, що наша студентська молодь, народжена в Росії, починає себе органічно відчувати духовною спадкоємницею свого рідного народу. Концертне привітання гостей приготували луцькі режисери, а от фестивальне дійство відбулось завдяки праці режисерської команди з Києва на чолі з велетнем режисерського фаху Василем Вовкуном.

Ще до початку фестивалю мурманців запросили до Музею волинської ікони. Байдужих не було, а телеоператор мурманського телебачення зробив вдалий телесюжет, який після повернення побачили усі телеглядачі міста. Варто відзначити і теплу зустріч з чоловими особами Луцька та Волинського краю, на якій було зачитано привітання учасникам фестивалю від Президента України Віктора Ющенка. На фестивалі мурманська делеґація передала Президентові України через Миколу Жулинського щойно вишитий нашою неперевершеною мисткинею Павліною Матвєєвою полотняний Універсал.

Наталя Литвиненко-Орлова



Мурманці в Луцьку.

В Києво-Могилянській академії відзначено 240-річчя Артемія Веделя

КИЇВ. – 9 червня в Національному університеті „Києво-Могилянська академія" відбулося міжнародне свято духовної музики з нагоди 240-річчя народження Артемія Веделя (1767-1808) – видатного українського композитора, дириґента, співака, скрипаля, випускника Києво-Могилянської академії.

А. Ведель навчався в академії до 1787 року, де вивчав курс філософії, здобувши ґрунтовну гуманітарну й музичну освіту. Саме в академії А. Ведель почав писати свої перші музичні твори, дириґував студентським хором та оркестрою, виступав як соліст і скрипаль. Після закінчення академії керував хорами і капелями в Києві та Харкові, плідно працював як композитор.

А. Ведель прожив коротке, трагічне, але дуже насичене життя. Незважаючи на офіційну заборону його творів, вони поширювались у рукописах, їх знали і виконували. На жаль, повний обсяг музичної спадщини композитора невідомий, до нас дійшли близько 80 його творів.

Репертуарне відродження творів композитора триває і в наш час. Невтомно працює над поверненням з забуття безсмертної музики А. Веделя народна хорова капела „Почайна" (керівник – Заслужений артист України Олександер Жигун) при Києво- Могилянській академії.

Серед організаторів свята – Києво-Могилянська академія, Всеукраїнське товариство „Просвіта" ім. Тараса Шевченка, Київський міський центр народної творчости та культурологічних досліджень, Міністерство культури та туризму України, Подільська в місті Києві адміністрація. У святі брали участь Національна академічна заслужена капела „Думка", камерний хор ім. Дмитра Бортнянського (Чернігів), хорові капелі ім. Олександра Кошиця (Богуслав), „Дніпро", „Золоті ворота", „Почайна", академічний хор ім. Платона Майбороди, Державна естрадно-симфонічна оркестра України.

В програмі свята були Служба Божа у Благовіщенській церкві в Могилянській академії, Літургія св. Іоанна Златоуста на музику А. Веделя у виконанні зведеного хору учасників, концерт „Садиба Ведельських", „Ведельський піснеспів" – концерт хорових колективів, вечірній ґала-концерт „Музикійська конвокація". Виконано концерти А. Веделя і ораторію „Києво-Могилянська академія" Віктора Степурка.

Прес-служба Києво-Могилянської академії

ПОСТАТІ

Тепер це називається: „Топологічний ступінь Петришина"

Українська преса реґулярно інформує про важливі досягнення членів української громади в Америці. Ми належно оцінюємо ці досягнення і гордимося, що наша громада має багато талановитих особистостей. Проте є й такі важливі ділянки в нашому технологічному суспільстві, які належать, сказати б, до езотеричних, тобто до таких, котрі неможливо збагнути непідготовлений людині.

Сам опис такої сфери знань вимагає вживання термінології, яка недоступна для пересічної публіки. Однією з таких ділянок є математика. У цьому випадку про досягнення вчених найкраще спостерігати у відбитому світлі – перечитувати те, що колеґи-математики пишуть про цю особу і її вклад у науку.

У математиці для вченого найвища честь – коли його іменем називається якась проблема або вислід досліджень. Наприклад, ми говоримо про „простори Банаха", „поліноми Лежандра", „кутові властиві Ваєрштасса-Ердмана" та інше.

Величезне значення у математиці має ділянка нелінійної фукціональної аналізи. Ця ділянка має неабиякий вплив на розв'язування проблем в прикладній математиці у зв'язку з моделями в аеродинаміці, метеорології, астрономії, економіці і різних галузях інженерії.

Саме в цій ділянці член нашої українсько-американської громади д-р Володимир Петришин зробив ориґінальний і надзвичайно цінний внесок, який має величезне значення, особливо коли йдеться про його теорію „А-властивих відображень". Д-рові В. Петришинові належить дуже значний вклад у розвиток ділянки „теорії узагальненого ступеня для густо визначених і необов'язково окреслених А-властивих операторів". Про міжнародне визнання і універсальність досягнень д-ра В. Петришина свідчить книжка, видана в 2006 році трьома авторами – Доналом О'Ріґеном з Ірляндії, Єолом Дже Чо з Кореї і Ю-Кінґ Ченом з Китаю.

Ця книжка („Topological Degree Theory and Applications") має великий розділ, присвячений праці В. Петришина і його загальновизнаним досягненням.Автори тут упереше називають „Теорію А-властивих операторів" іменем В. Петришина : „The Petryshyn generalized degree theory for A-proper Mappings".

Тепер д-р В. Петришин професор-емерит. Протягом 29 років він був професором (одним з найбільш заслужених) Ратґерського університету в Ню-Бранзвику, Ню-Джерзі. Ступінь доктора він отримав у Колюмбійському університеті в 1961 році. Його дисертація викликала таке зацікавлення, що його запросили на пост-докторські дослідження до славетного Курант-інституту математичних наук.

Та з мого боку було б замало сказати, що заслуги В. Петришина обмежуються тільки до його вкладу в нелінійну функціональну аналізу. Окрім цього, він зробив багато важливих відкриттів в інших ділянках математики. Він також відіграв провідну ролю у розвитку Математичного відділу Ратґерського університету – до такої міри, що цей відділ набув першорядної репутації в науковому світі.

В. Петришин був і залишається активним членом української громади в Америці. Він також є активним членом Управи НТШ в Америці та членом УВАН. Наукові досягнення визначного вченого належним чином оцінені в українському академічному світі. Національна Академія Наук України в 1992 році нагородила В. Петришина престижною премією ім. Олексія Крилова за великий вклад у математичну науку. В 1992 році Президія Академії обрала його закордонним членом НАН України.

Визначні математики не зникають з наукового горизонту. Їхню працю успішно продовжують учні і послідовники в провідних університетах світу. Д-р В. Петришин належить саме до такої катеґорії математиків. Його доповіді в Америці, Канаді, Німеччині, Чехії, Румунії, Італії, Франції, Росії, Ізраїлі та Україні заохотили науковців тих країн вивчати і продовжувати його працю.

Як математик українсько-американського походження, я горджуся тим, що серед багатьох вчених в нашому Науковому Товаристві ім. Шевченка в Америці є д-р В. Петришин.

Д-р Роман Воронка,
професор-емерит Інституту
технології в Ню-Джерзі

М'ясарня Куровицьких перестала існувати

НЮ-ЙОРК. — Сумним було повідомлення для української громади Ню-Йорку та околиць про те, що 2 червня, після 52-річної діяльності, провадженої трьома поколіннями, крамниця м'ясарних виробів Куровицьких перестала існувати.

Головний власник – 48-річний Ярослав Куровицький молодший заявив, що з уваги на нові вимоги та закони Служби харчування та інспекторів здоров'я вирішено закрити підприємство.

Першим засновником і власником крамниці був дідусь Ярослава Ераст Куровицький, котрий приїхав до США в 1949 році. Будучи професійним м'ясником, першу крамницю він відкрив 1955 року на Авеню Б між 10 та 11 вулицями. Е. Куровицький пішов на пенсію 1973 року, а підприємство перебрав Ярослав Куровицький-старший та переніс крамницю до нового приміщення під числом 124 на Перші авеню.

У 1970-их роках в крамниці працювало 13 осіб. Одначе, з часом околиця, котру заселювали українці, поляки, чехи, німці, литовці, мадяри і росіяни змінювалася, а з тим меншала кількість покупців.

Про майбутність Я. Куровицький-молодший не має ще точно з'ясованих плянів, але дальше розповсюдження товарів виробництва Куровицьких через Інтернет (www. sausagenyc. com) може в майбутньому стати дійсністю. „Я намагаюся знайти найкращий шлях для обслуги своїх клієнтів, розширити можливості і далі пропонувати їм ті вироби, котрими вони втішалися впродовж трьох поколінь, – підкреслив він. – Дякую вам усім за вашу підтримку вродовж багатьох років".

Століття ...

(Закінчення зі стор. 17)

прийдеться відселяти цілі райони.

Причинами руйнування Дніпровського каскаду можуть бути руйнування будь-якої дамби; недостатня перепускна спроможність водозаборів; переливання води через дамбу внаслідок високої повені й недостатньої міцности конструкцій; виникнення пробоїни, що вмить зруйнує будь-яку дамбу; природне старіння споруд; нерівномірне осідання фундаменту внаслідок природних явищ або людського вторгнення.

Після закриття київського шлюзу найнебезпечнішим став запорізький. Шлюз Дніпрогесу експлуатується з 1933 року. На початку 1980-их років на Дніпрогесі побудували ще один шлюз, що дозволило поставити старий на капітальний ремонт. Знову пустити судна через шлюз-ветеран планували в 1996 році, але засобів вистачило лише на те, щоб демонтувати приблизно чверть устаткування й виготовити нові ворота, що вже п'ять років іржавіють на березі. Закрити аварійні шлюзи практично неможливо.

Проблема Великого Дніпра розроблялася з 1920-их років. Проєкт Каховського гідровузла був здійснений в 1952-1956 роках. Підняттям рівня води всього на 16 метрів було утворено величезне мілководне озеро площею 2,155 квадратних кілометрів і обсягом 6.8 млрд. кубічних метрів. Були затоплені практично всі плавні знаменитого запорізького Великого Лугу – величезний мальовничий лісовий масив, населений різноманітнішим співтовариством рослин і тварин. Знищено нерестовища коштовних промислових порід риб, місця гніздування птахів, надзвичайно продуктивні луги й пасовища. Серед тисяч пам'ятників історії й археології пішли під воду сім з восьми Запорізьких Січей – майже не вивчених... Руйнівні наслідки цього погрому можна було набагато зменшити, якби будівельники здійснили проєкт у повному обсязі. Спочатку передбачалося зведення потужної дамби для захисту від затоплення більшої частини Великого Лугу. Але...

Швидкість розмиву вглиб берега становить 7.5 метра на рік. Щовесни у водосховище змивається до десяти тонн ґрунту з гектара ріллі. Щорічно в „море" сповзають величезні „айсберги", площею в тисячі квадратних метрів. Стояча вода, що добре прогрівається влітку, інтенсивно забруднюється заводськими стоками Запоріжжя й Нікополя.

У серпні поверхня водосховища піддається цвітінню: теплий і густий зелений „суп" поширює сморід. Замори риби в такій воді – часте явище. З моменту утворення водосховища його рибопродуктивність скоротилася у два рази, знизилися улови. Зникли дуже коштовні види риб, шлях яким закрила гребля. Немає більше в Дніпрі білуги, лосося, осетра...

Незважаючи на весь неґативний досвід попередніх років, перетворення Дніпра в ланцюг водосховищ тривало. У 1960-1976 роках були створені Кременчуцьке, Дніпродзержинське, Київське й Канівське водосховища. А на 1990-1995 роки планувалась будівля греблі, що перекриває Дніпро-Бугський лиман.

Створене при цьому Нижньо-Дніпровське водосховище знищило б останні залишки природної краси Дніпра. На щастя, відомі події історії запобігли цій дурості.

Ще одна ріка, на яку зазіхали гідроенерґетики, – Молочна. На північ від Мелітополя була запроєктована гребля й водосховище обсягом 6 млрд. кубічних метрів. У зону затоплення потрапляла й знаменита Кам'яна Могила. Цей унікальний пам'ятник природи й археології Приазов'я був урятований завдяки смерті Сталіна. Восени 1953 року Інститут археології звернувся в Академію наук із проханням порушити питання про перетворення Кам'яної Могили в заповідник.

Від „великих будов комунізму" постраждало й Азовське море. Після створення Цимлянського водосховища на Доні й зрошувальних систем на Кубані приплив прісної води в Азов скоротився на чверть. Заповнюючи „порожнечу", сюди з Чорного моря зайшла більш солона вода. Це призвело до катастрофічного замору й сильного зниження продуктивности моря. Як відновити колишнє становище? Ну звичайно ж, побудувати ще одну греблю – у Керченській протоці! Цю маячну ідею „перетворювачів природи" обговорювали ще в середині 1980-их років.

Сьогодні все більше людей усвідомлюють, який непоправний збиток принесло вторгнення в екосистему, що складалася мільйони років. Частка енергії, виробленої ГЕС, постійно падає завдяки розвитку атомного й іншого видів енерґетики. ГЕС дніпровського каскаду працюють тепер, в основному, на покриття пікових навантажень в електромережі. Їх устаткування виробляє свій ресурс. Століття гребель наближається до кінця.

ПРЕСОВИЙ ФОНД СВОБОДИ ЗА ТРАВЕНЬ 2007 Р.

360 дол.	Плечень Неля	
	в пам'ять св. п. Павла Плеченя	Маямі-Шорс, Фла.
100	Якубович С. і Г.	Брик, Н. Дж.
55	Бемко Ігор	Единборо, Па.
	Гайда Ігор	Істон, Кон.
	Ярош Степан	Кінелон, Н. Дж.
	Кричики Марія і Олександер	Лорейн, Огайо
	Попович Орест	Говел, Н. Дж.
	Вронський Володинмир	Ґрінлавн, Н. Й.
50	Фараонови Ольга і Богдан	Трентон, Н. Дж.
	Іванонко Ірина	Джонсон Сити, Н. Й.
	Латишко Микола	Етобіко, Онт., Канада
40	Стельмах Анна	Віліямсвіл, Н. Й.
35	Дербіш Лідія	Торонто, Онт., Канада
	Ганкевичі Марія і Ярослав	Чикаґо, Іл.
30	Попель Юрій	Монмот Джкт, Н. Дж.
25	Бортновський Михайло	Лос Анджелес, Каліф.
	Дзюбинська Ірина	Голівуд, Фла.
	Гірняк Тарас	Ню-Йорк, Н. Й.
	Куйдичі Ніна і Іван	Вайнленд, Н. Дж.
	Новосівський Тарас	Девон, Па.
	Полон Оксана	Пен Ян, Н. Й.
	Процик Роман	Гантинґдон, Па.
	Шебунчак Богдан	Розленд, Н. Дж.
	Лебедович Міляс	Савана, Джа.
	Шебунчак Богдан	Розленд, Н. Дж.
20	Беца Павло	Лорейн, Огайо
	Феш Михайло	Тусон, Аріз.
	Гивель Григорій	Менсфілд ТВП, Н. Дж.
	Ковальчук Роман	Рідінґ, Па.
	Кухарчук Григорій	Бруклин ГТС, Огайо
	Прус Петро	Філядельфія, Па.
	Пундії Оришеда і Павло	Чикаґо, Іл.
15	Базар Григорій	Сиракюз, Н. Й.
	Декайли Люба і Ігор	Флашінґ, Н. Й.
	Дзюба Христина	Рочестер, Н. Й.
	Гайдучки Лідія і Богдан	Вест Орандж, Н. Дж.
	Яшко Микола	МкКіней, Тек.
	Коцибала Святослав	Кротон Он Гатсон, Н. Й.
	Когут Дмитро	Істон, Па.
	Колюбінський В.	Фінікс, Па.
	Курилів Ігор	Вестон, Онт., Канада
	Лутаревич Анатолій	Форт Маярс, Фла.
	Мніщенко Іван	Юніон, Н. Дж.
	Кушнір Дарія	Вестленд, Миш.
	Кузич Юрій	Ґлен Елин, Іл.
	Петришин Олекса	Тандер Бей, Онт., Канада
10 дол.	Барусевич Софія	Норт Порт, Фла.
10 дол.	о. Демчук Богдан	Саскатун, СК, Канада
	Дяків Лідія	Лівонія, Миш.
	Качмар Анна	Лексінґтон, Миш.
	Кісь Микола	Сан Бруно, Каліф.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Велі, Н. Дж.
	Кузьма Марія	Венес, Фла.
	Макар Андрій	Самісайд, Н. Й.
	Петрівський Михайло	Норт Порт, Фла.
	Петрик Анна	Шервуд Парк, АБ, Канада
	Петрина Євген	Чикаґо, Іл.
	Петришин Михайло	Періс, Каліф.
	Полотнянка Ірина	Ґлендейл, Каліф.
	Ранюк Анна	Бостон, Мас.
	Савчак Юрій	Ридал, Па.
	Теслюк Володимира	Гартфорд, КОн.
	Тижбір Варвара	Кліфтон, Н. Дж.
	Бурий Тарас	Парма, Огайо
	Чипак Ярослав	Вейн, Н. Дж.
	Дорошенко Анатолій	Нортвіл, Миш.
	Дуб Теодор	Ґарфілд, Н. Дж.
	Гнатковський Володимир	Бейсейд, Н. Й.
	Граб Омелян	Венис, Фла.
	Якубяк Ольга	Чикаґо, Іл.
	Якима Володимир	Парма, Огайо
	Каркоць Михайло	Мінеаполіс, Мін.
	Кікта Володимира	Болден, Кол.
	Кіпа Альберт	Алентавн, Па.
	Костюк Володимир	Гудсайд, Н. Й.
	Коваль Марія	Ню-Йорк, Н. Й.
	Кравченюк Степан	Джерзі Сити, Н. Дж.
	Кривонос Володимир	Клифтон, Н. Дж.
	Кривенко Олекса	Сан Сити, Аріз.
	Кузич Неонілія	Чикаґо, Іл.
	Марущак Василь	Кліфтон, Н. Дж.
	Павлик Ольга	Ню-Йорк, Н. Й.
	Пішко Петро	Мінеаполіс, Мін.
	Шеремета Параскевія	Байон, Н. Дж.
	Зендран Іван	Ватервліт, Н. Й.
5	Біланич Антін	Сідер Нолс, Н. Дж.
	Білик Іван	Бафало Ґров, Іл.
	Боднаренко Павло	Лізабет, Н. Дж.
	Братач Євген	Вест Палм Біч, Фла.
	Цимбал Віктор	Центр Лайн, Миш.
	Чмола Ольга	Діпю, Н. Й.
	Долгий Сергій	Парма, Огайо
	Дранка Дмитро	Бафало, Н. Й.
	Дусанівський Богдан	Бафало, Н. Й,
	Гайдук Дмитро	Висконсен Делс, Виск.
5 дол.	Гладилович Адольф	Монреаль, Кве., Канада
	Головінська Марія	Томс Рівер, Н. Дж.
	Яримович Володимир	Вашинґтон, Па.
	Канівец ь Юрій	Савтінґтон, Кон.
	Керницька Ольга	Мідлотіян, Ва.
	Корчмарик Франко	Монреял, Кве., Канада
	Куцан Анна	Спрінґфілд, Іл.
	Кулинич Ірина	Жовква, Україна
	Кривко Людмила	Тернопільська обл., Україна
	Лис Марія	Пірсон, Фла.
	Маленчук Марія	Сиракюз, Н. Й.
	Матківський Зенон	Шорт Гілс, Н. Дж.
	Мельничук Едвард,	Кренфорд, Н. Дж.
	Мірутенко Василь	Гарісвіл, Миш.
	Паламар Галина	Філядельфія, Па.
	Підгірний Іван	Парма, Огайо
	Пелюк Ірина	Торонто, Онт., Канада
	Рихтицький Юрій	Арлінґтон Гайт, Іл.
	Соневицька Наталія	Лексінґтон, Н. Й.
	Стахів Денис	Мідлсекс, Н. Дж.
	Швець Сергій	Вестгартфорд, Кон.
	Шимків Катерина	Гемден, Кон.
	Захарія В.	Іст Медал, Н. Й.
	Бішко Софія	Амстердам, Н. Й.
	Бодо Галина	Юріка Спрінґс, Аріз.
	Хміляк Василь	Клівленд, Огайо
	Юрчинський Омелян	Рочестер, Н. Й.
	Клунь Ярослав	Стоні Крік, Онт., Канада
	Колісник Роман	Торонто, Онт. Канада
	Ковалиско Марія	Парма, Огайо
	Коверко Олег	Чикаґо, Іл.
	Квасовська Ірина	Таберґ, Н. Й.
	Кисілі Людмила і Володимир	Сан Дієґо, Каліф.
	Леуш Анна	Ґлен Спей, Н. Й.
	Левенець Володимир	Ворен, Миш.
	Марушки Марія і Микола	Чикаґо, Іл.
	Пенкальська Марія	Філядельфія, Па,
	Савка Лариса	Дес Плейнс, Іл.
	Скипакевич Ярослава	Ворен, Миш.
	Слук Микола	Слоан, Н. Й.
	Струць Роман	Калґарі, Алб., Канада
	Винницька Патришія	Бетлегем, Па.
4	Гайовий Федір	Сірен, Виск.

Разом 2,834 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

ПОДИХ ІСТОРІЇ

Німецькі вояки – про Україну

Цього року в Москві вийшла російською мовою монографія військового історика Костянтина Бикова „Київський 'котел'. Найбільша поразка Червоної армії" („Яуза-Ексмо", 2007) , у якій проаналізовано події Другої світової війни на терені України, коли гітлерівські війська у серпні-вересні 1941 року оточили під Києвом і знищили Південно-західній фронт – чотири армії повністю і дві частково. За німецькими даними, було полонено 665 тис. вояків – найбільше число полонених в одній битві.

Автор звернувся до джерел обох воюючих сторін, щироко використовуючи офіційні документи і спогади учасників кривавих боїв, що тривали на землях нинішніх Київської, Чернігівської, Сумської, Полтавської і Черкаської областей. Історики розійшлися в оцінках значення цієї битви. Одні вважають битву за Київ помилкою Гітлера, який втратив нагоду здобути до зими Москву, інші пишуть, що помилився Сталін, коли неправильно оцінив наміри Гітлера і відкрив німецькому війську шлях на лівобережну Україну.

19 серпня радянській П'ятій армії було наказано відійти за Дніпро, але німецьке військо потужними ударами перерізало шлях відходу і оточило червоні війська. 23 серпня німці перейшли Дніпро на ділянці оборони 37-ої армії, якою командував генерал Андрій Власов. 19 вересня німці здобули Київ, а 26 вересня завершили ліквідацію оточених військ. Понад місяць тривали запеклі бої, які обернулися великими втратами для обох сторін.

Читачеві цікаво за цитованими документами простежити, якою побачили і сприйняли Україну німецькі вояки у 1941 році. Для декого з них був незвичним контраст з європейськими селами, де ще недавно їм довелося воювати. В історії 98-ої піхотної дивізії, яка прибула в Україну з Франції, її автор Мартин Ґарайс пише: „Невимовний стан доріг пояснюється близькістю Прип'ятських боліт. Безвідрадна ширина і пустка пласкої, лише з небагатьма чагарниками, місцевости, утруднює марш-кидок. Низькі, нахилені, маленькі сільські мазанки ледь помітно визирають з кущів і соняшників. Коли ми проходимо крізь село, ціла стіна дідів, бабусь і дітей різного віку мовчки, з роззявленими ротами і виявом цікавости, стоїть біля воріт". Це було 23 серпня.

Український свідок цих пор подій Микола Таратин з села Вихвостова пише, що люди не завжди мовчки зустрічали німців: „У перший день приходу німців до села були й такі, які зустрічали їх з хлібом-сіллю. Це дід Михайло, котрий мав для цього підстави... З ним вийшла зустрічати німців і баба Марія... Але німці на хліб та сіль не звернули уваги, тому дід і баба тихо пішли геть, ніби соромлячись свого вчинку. Щоправда, потім ніхто і не докоряв їм за нього...".

Ще один свідок, Андрій Кучинський з села Виблі біля Чернігова, пригадує:

„Коли усе затихло, думаю: піду подивлюся, які ж ті німці? Прийшов, а їх у хаті п'ятеро, сидять за столом і чистять автомати. Я сів на лаву і слухаю, ще один зайшов з уламками від набою, перед носом в мене чиркнув і сказав: „Рус!" Потом викинув уламки за вікно і почав говорити зі своїми".

Ганна Ревко пригадує: „Летів наш літак двокрилий і стріляв з кулемета. Коли дядько мій біг до укриття, його поранило. Німець приніс шнапсу, бинт, вату. Дав дядькові якісь таблетки. Запитав, чи має гарячку. А ми боїмося, чи він не отруту приніс. Він засміявся і сказав не боятися, промити рану шнапсом і дати спершу одну таблетку, потім другу... Німець був в чорному і трохи говорив російською мовою".

Фельдмаршал Гайнц Ґудеріан записав у своєму щоденнику: „Я продовжив свою поїздку і в'їхав у місто Ромни, вулицями якого гуляли святково одягнені юрби місцевих мешканців. Після Почепа і Конотопа Ромни найбільш впорядковане місто, у якому мені довелося бувати".

Альберт Бенарі, літописець 257-ої піхотної дивізії, яка прибула в Україну з Польщі, порівнює побачене з попереднім досвідом: „Країна, з якою ми знайомилися, не дуже відрізнялася від досить відомої нам Польщі. Більш-менш просторі ліси оживляли горбисту місцевість, села переважно ховалися в зелених садах, які приховували зокрема й їхню злиденність... Знову й знову дивувало нас люб'язне ставлення населення, яке майже в усіх селах зустрічало нас як визволителів, з тріюмфальними брамами, прапорами, хлібом і сіллю, яйцями і квітами... Це було зітхання полегшення після жахів російського правління. Але в населених пунктах були доми для старих, лікарні і дитячі садки... Отже, перше наше враження про діяльність цього режиму було неоднозначним".

Коли дивізія вийшла до Дніпра, біля Новогергіївська, А. Бенарі записав: „Дивізія зайняла оборонні позиції на південному березі ріки – широкої 1,000-метрової лінивої течії. Окремі повітряні налети і артилерійські напади навряд чи перешкоджали спокійному життю в разюче чистих, привітних селах з яскраво помальованими квітами та орнаментами віконницями. Тут нам вперше підтвердило населення ті „страшні історії", які ми читали з німецьких газет 1932-1933 років: у цій житниці Росії так сильно голодували, що ловили дітей і немовлят та з'їдали їх. Пояснення було таке, що через неврожай харчі відправлялися промисловим робітникам, а самим селянам нічого не лишалося".

Вольфґанґ Вертен, історик 16-ої танкової дивізії, яка прибула в Україну з Румунії, залишив ліричний спогад про Дніпро: „Біла Павлиша, на південь від Кременчука, дивізія перетнула ріку по 700-метровому понтонному мості. Це був Дніпро, який широко і величаво котив свої води". Пізніше дивізія опинилася на півдні і історик записав: „Особовий склад 16-ої дивізії був зайнятий ремонтом зброї і транспортних засобів. Тривалий час ми не могли займатися особистою гігієною і доглядом за одягом, тому купання в лимані Миколаєва і в морській воді було чарівною справою. Здобуті винахідливими саперами човни, захоплені на летовищі валізи з музикою, знайдені у підземних лідниках овочі чудово надолужували втрати останніх, сповнених боїв днів".

Ще одна тема воякських спогадів – полонені. У 1941 році червоні вояки масово переходили в полон. На жаль, німецьке командування не спромоглося збагнути причин такої масовости і не забезпечило утримання полонених, велике число яких померло з голоду, від хвороб і виснаження.

Усе ж варто переказати випадок з фронтового життя капітана Розенброка (257-ма піхотна дивізія). Біля села Мудрівки його підрозділ зайняв позицію перед болотом, за яким виднілася височина. Німці побачили, яка її схилами спускається велика маса війська і приготувалися до сутички. Їхні кулемети не досягали ворога, треба було чекати на його наближення. Червоні зникли у шелягах. Розенброк пише: „Нарешті рух у болоті посилився. Наші кулемети зарокотіли на повну силу. З того боку метушня, жалібні вигуки. Лежимо у найвищій напрузі. Вдивляємося у темряву. Вони стоять до паса у воді, без зброї, з піднесеними руками. Підходять до нас: десять, сто, більше... Пастка? Чи вони хочуть здатися? Йдуть юрбами. Ми не знаємо, що з ними чинити... Їх значно більше, ніж нас, вони вже стоять між нами, щось говорять... Напруга спадає. Ми сміємося над тим переляком, який охопив нас".

Гітлер назвав битву за Київ „найбільшою битвою у світовій історії". Але цікаво, що виникла вона несподівано, не плянувалася жодною з сторін. Командування Червоної армії не спромоглося правильно оцінити наміри німців, а німецьке командування швидко збагнуло можливість оточення червоних і кинуло дві танкових армії назустріч одна одній.

Левко Хмельковський

СОЮЗІВКА

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

Soyuzivka for all seasons
To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Кожного понеділка від 25 червня до 27 серпня 2007 р.– „Steak Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч“ при музиці „Soyuzivka House“ у Ворохті. Кожної п'ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці, забава при українській оркестрі.

24 ЧЕРВНЯ – 6 ЛИПНЯ – Тенісовий табір.

24 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – 1-ий табір „Пташат“.

25 – 29 ЧЕРВНЯ – Exploration Day Camp, Сесія #1 для дітей віком 7-10 років.

30 ЧЕРВНЯ – Забава, грає оркестра „Відлуння“, год. 9:30 веч.

1 – 8 ЛИПНЯ – Пластовий табір „Пташат“ сесія 2.

1 – 15 ЛИПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, вік від 16 і більше років.

2 – 6 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp. Денний дослідницький табір сесія #2 від 7 років.

6 – 8 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежности США. Tiki Bar – вечірка, концерти, забава.

7 ЛИПНЯ – Забава, грає оркестра „ Луна“, год. 9:30 веч.

8 – 10 ЛИПНЯ – 25% знижки на всі кімнати.

11 – 15 ЛИПНЯ – Фестиваль української культури та фільму. Виступ учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської. Українські фільми представлені Юрієм Шевчуком. Виставка картин українських мистців.

13 – 15 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

15 – 20 ЛИПНЯ – Денний табір української спадщини, 1-ша сесія, для дітей віком 4–7 років.

15 – 21 ЛИПНЯ – Discovery Camp, для дітей у віці 8–15 років.

21 ЛИПНЯ – Хор „Думка“ – концерт, год. 8:00 веч., забава, грає оркестра „Відлуння“, год. 9:30 веч.

22 – 27 ЛИПНЯ – Денний табір Української Спадщини, 2-га сесія для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 28 ЛИПНЯ – Спортовий табір „Січі“, 1-ша сесія для дітей віком 6 – 18 років.

22 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, 1-ша сесія для дітей віком 8 – 16 років.

27 – 29 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

28 ЛИПНЯ – Виставка української кераміки Дані „Даці“ Ганушевської. Забава, грає оркестра „Обереги“, год. 9:30 веч.

29 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортовий табір „Січ“ віком 6–18 років.

3 СЕРПНЯ – „Tiki Bar“ – вечірка при „Pete & Vlod Unplugged“.

4 СЕРПНЯ – Концерт учасників табору танцювальної групи ім. Роми Прийми-Богачевської, сесія 1. Мистецька виставка „Rem Bagautdyn“ мідяних мистецьких творів і картин. Забава до звуків оркестри „Фата Морґана“ і „Світанок“, год. 9:30 веч.

5 – 18 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської. Сесія 2.

5 СЕРПНЯ – День Союзянки, музична програма – год. 2 дня.

11 СЕРПНЯ – Вибір Міс Союзівки 2008 р. Забава, грає оркестра „Темпо“, год. 9:30 веч.

11 – 18 СЕРПНЯ – Клюб „Suzie Q“

18 СЕРПНЯ – Мистецька виставка родини Козаків. Концерт учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2. Забава, грає оркестра „Fata Morgana“, год. 9:30 веч.

19 – 23 СЕРПНЯ – 25% знижка на кімнати.

24 СЕРПНЯ – Виступи учасників польського балетного табору.

СВЯТКУВАННЯ ДНЯ ПРАЦІ

31 СЕРПНЯ – Забава. Грає оркестра „На здоров'я“, год. 9:30 веч.

31 СЕРПНЯ – 3 ВЕРЕСНЯ – Святкування Дня Праці. „Tiki Bar“ – вечірка, концерти, забави.

1 ВЕРЕСНЯ – Забава, грає оркестра „Грім“, год. 9:30 веч.

2 ВЕРЕСНЯ – Забава, грає оркестра „Луна“, год. 9:30 веч.

6 – 9 ВЕРЕСНЯ – Зустріч колишніх студентів Зальцбурзької гімназії.

10 – 13 ВЕРЕСНЯ – Зустріч колишніх студентів Реґензбурзької, Бертхесґаден, Карльсфельд, Ляндсгут гімназій.

14 – 16 ВЕРЕСНЯ – Річні наради Головного Уряду УНСоюзу. З'їзд Байройтської гімназії та мешканців Байройту.

21 – 23 ВЕРЕСНЯ – Наради КЛК – бенкет.

25 – 27 ВЕРЕСНЯ – Осінній семінар Стемфордського духовенства.

28 – 30 ВЕРЕСНЯ – Пласт Сороріті – „Перші Стежі“. Рада.

Чикаґо росте у небо



Перший у світі хмаросяг у Чикаґо (збудований у 1885 р.).

В той час, коли в американській столиці був споруджений Білий дім, будинок Конґресу та багато інших новобудов, які прикрасили Вашінґтон в кінці XVIII та на початку XIX століть, даремно було шукати на географічній мапі місто Чикаґо. Тільки у 1833 році з'явився населений пункт з такою назвою, в якому тоді мешкало всього 350 осіб. Назву селища взято з мови індіянців поттоваттамі, що в перекладі означає „сильний“ або „великий“.

Завдяки сприятливим умовам Чикаґо зростало прискореними темпами. В 1933 році в місті відбулась Всесвітня виставка, в якій, між іншим, був представлений павільйон України, побудований українськими іміґрантами. В 1885 році у Чикаґо збудовано перший у світі хмаросяг. І ще таке порівняння: п'ять з 10 найвищих будинків в США та 10 з 50 у світі припадає на Чикаґо, включаючи Сірс-Тавер. Його спорудження почалось у 1970 році і тривало три роки. Висота становить 443 метри, будинок складається з 110 поверхів, загальна площа дорівнює 57 футбольним полям, діє 104 швидкісних ліфти.

Після трагедії 11 вересня 2001 року в Ню-Йорку багато американців втратили віру у висотні будівлі. Чикаґський Сірс-Тавер був закритий впродовж кількох місяців. Коли знову були дозволені екскурсії на оглядовий майданчик найбільшого в США будинку, то Президент Джордж Буш проголосив з цього приводу спеціяльну заяву. Він зокрема сказав:

– Це знаменна подія для нашої країни. Хмаросяги – то символи сили і стабільности Сполучених Штатів. Відкриваючи сьогодні Сірс-Тавер для відвідувачів, ми ніби посилаємо повідомлення терористам – дивіться – ви зазнали невдачі, нас не так просто залякати.

У Сірс-Тавері знаходяться бюра багатьох компаній, більшість з них вживають додаткові заходи для безпеки працівників, інколи навіть незвичні. Президент однієї фірми, яка займає 88-ий поверх, придбав для своїх підлеглих парашути. На той випадок, якщо їм доведеться негайно залишити хмаросяг.

Думка про будівництво в Чикаґо найвищого у Америці хмаросяга давно непокоїла архітекторів, підприємців та керівників міста. Всі вони звикли до того, що все чикаґське повинно бути найбільшим в Америці або навіть і в світі. Неодноразово збирались зацікавлені особи у посадника міста Річарда Дейлі, обговорювали представлені на конкурс проєкти. До справи залучили відомого у світі еспанського архітектора Сантяго Калатрававу, який невдовзі подав остаточний проєкт хмаросягу. Ось його основні показники: висота 150-поверхового будинку, який своєю формою нагадує свердло, складає 606 метрів, він розрахований на 1,200 квартир, а його підземна паркувальна площа вмістить 1,350 авт. Кілька поверхів займатимуть підприємства комунальних та побутових послуг, які будуть обслуговувати виключно мешканців будинку. Всі квартири матимуть скляні стіни і високі стелі. Один апартмент коштуватиме 5 млн. дол.

Вартість будівництва складає 24 млрд. дол. Ці кошти компанія, яка вестиме будівництво, передбачає отримати у приватних спонзорів, будівництво хмаросяга ґіганта почнеться в найближчі два-три тижні. Чикаґська міська рада видала фірмі-забудовнику усі необхідні дозволи для початку будівництва. Будівництво „Чикаґського шпиля“ передбачається завершити у 2011 році.

Анатолій Гороховський



Так виглядає проєкт хмаросяга „Чикаґський шпиль“.

Василь Барка...

(Закінчення зі стор. 9)

...
Синок росте, зоставсь
півсиротою,
Як в тіні: під неславою їдкою.
За батька-бунтаря, мазепин-
ця, блюзніра! —
Вага безмірна".

Через 23 роки після Ходинської трагедії, в липні, також 18 дня, світ довідається про розстріл царської сім'ї. З тим припинила своє існування й династія Романових. Чи було відомо про те, хто прийде на зміну царату? Було. Зокрема в передбаченні Дмитра Мережковського, яке найточніше, як на мене, відображало саму суть тієї влади: „Не бійся жодних спокус, жодної свободи, не тільки зовнішньої, громадської, а й особистої, бо без другої неможлива й перша. Одного бійся – рабства, і найгіршого з усіх рабств – міщанства, і найпоганішого з усіх міщанств – хамства, бо раб, який став царем і є хам, а оцарений хам і є чорт, справді страшний, страшніший від того, що його малюють, грядущий князь світу цього. Грядущий Хам".

В. Барка був один з небагатьох, хто в "Одкровенні св. Івана Богослова" розпізнав пророцтво на російську імперію. І не просто вгадав обриси передбачення, а й ідентифікував персонажі пророцтва – червоного звіра (дракона), лжепророка, Вавілонську розпусницю тощо з живими персонажами найбільшої за всю історію людства трагедії.

– Від грудня,
в стрій сімнадцятого – бойня;
на многі люди, сказано назбройна,
як бойня націй і осіб,
як встружник –
криваво з світу рвати безоружних.

До речі, поет розпізнав не тільки звіра, а також більшість із його семи голів (читай розділ „Галерея багряних звірів").

...Під чобітьми
московськими розплющив –
Цінник людей,
аж нижчих від полушки.
...В терорі:
мор і розстріли намножив,
собі прибравши з ящура
(дракон, змій апокаліпсису)
вельможність.
...Споверг країну в прірву,
як підадську, з домови: звір!
– аби держати владу.
...І лжепророк його,
блюзнір біснистий,
завзявся віру в світу відкаснити.

Ось цитата з наказу Леніна від 1 травня 1919 року: „Згідно з рішенням ВЦВК і Ради Народних Комісарів, необхідно якнайшвидше покінчити з попами і релігією. Попів належить заарештовувати як контрреволюціонерів і саботажників, розстрілювати нещадно і скрізь. І якнайбільше" (Наказ №13 666/2). День, коли почалося нищення православ'я, 1 травня спадкоємці Леніна святкують і донині....

Розвалювач Церков:
на богоборстві,
коли аж сотнею
владик погробив;
священства ж досі
сотні тисяч вбитих!
– їх: мучеників
на червоній дибі...
їх стріляно, їх
вішано при домі;
їх збито в сніг,
і холод доморозив;
їх топлено в ставках,
криницях, ріках;
...їх різано і колено штиками;
їх в смерть
прикладами покутували;
їх саблями порубано при людях..

До прочитання „Кавказу" я вважав роман Михаїла Булґакова „Майстер і Маргарита" єдиним езотеричним твором на терені більшовицької імперії. Він таким і залишився для мене, але в прозі. Другим твором, у якому автор чітко побачив сатанинське число, стала поема „Кавказ". Щоправда, писав її поет усе життя. Але фактичний матеріял для свого твору він-очевидець брав з тогочасних реалій, як і М. Булґаков.

Напевне, існує немало письменників, творчість яких можна розглядати у відриві від епохи, у яку вони творили, але В. Барка – поет апокаліптичної доби, тому його доробок не може бути відокремлений від подій. Інакше аналізувався б наслідок без причини, що його викликала, а це було б поверхово.Поема „Кавказ" – багатоплянове полотно з десятками, сотнями дійових осіб, з кількома сюжетними лініями. Для його аналізу потрібні грунтовні наукові дослідження лексикологів, лінґвістів, філологів, істориків тощо. В майбутньому на тему „Кавказ" будуть захищені не одна кандидатська та докторська дисертації.

На завершення треба сказати, що твір надруковано в авторській редакції, і в ньому збережено ортографію і стиль оригіналу. Він побачив світ у серії „Видання журналу „Бористен" (шеф-редактор Ф.Сухоніс). Книга видана в пам'ять Василя Барки-Очерета і членів Оселі ОДУМ, а потрапила до рук читача завдяки фондам Оселі ОДУМ. Дирекція: Антон Філімончук, Віктор Росинський, Олексій Шевченко, Василь Дорошенко, Петро Гурський, Ольга Філімончук, Володимир Григоренко.

м. Січеслав (Дніпропетровськ)

Співачка...

(Закінчення зі стор. 25)

прем'єри: „Яскравий, джерельної чистоти голос С. Довгань разом з її акторською майстерністю створили образ ляльки-жінки, що вражає оригінальністю, глибинним драматизмом". Серед новинок – невелика роля в дуже цікавій опері молодого сучасного німецького композитора Морица Еґерда „Світлі ночі" за мотивами казок Шехерезади. Цю ролю завдяки своїй акторській майстерности С. Довгань зробила колоритною, виразною. Попереду – захоплююча праця над образом Клеопатри в опері Генделя „Юлій Цезар в Єгипті". Вимальовується перспектива співати на одній з поважних сцен Америки...

Вчителі С. Довгань – Джойс Хабарт, Марта Рендал, Ян Хамар – можуть пишатися тим, що зростили мисткиню, яка високим мистецтвом свого таланту здатна передати найтонші людські почуття.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в суботу, 16 червня 2007 р. в Клівленді, Огайо відійшла у вічність на 95 році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

СВ. П.

ЛЮБОВ ЛЕШНЬОВСЬКА

з дому ЛИСКО

нар. 11 грудня 1912 р. у селі Олесько в Галичині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 21 червня 2007 р. в Українській католицькій катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо і на цвинтарі св. Андрея в Пармі, Огайо.

Залишились у глибокому смутку:

син – ОЛЕГ з дружиною ВАРВАРОЮ
доньки – ІВАНКА
внуки – МИХАЙЛО і МАРКО (ДЖЕНЕФЕР)
правнуки – МОРҐЕН, КАТЕРИНА
брат – МИХАЙЛО (ЛІНА) ЛИСКО
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Помер Мар'ян Дальній (Горгота)

17 червня помер Мар'ян Дальний – публіцист, редактор, бібліотекар і громадсько-політичний діяч. Він народився 1 січня 1924 року в селі Бортків на Львівщині в родині коваля-механізатора. Середню освіту здобув у Золочеві, а завершив в Львові. В 1943–1944 роках навчався у Львівському державному технічному інституті, а пізніше був студентом Вищої школи політичних наук в Подебродах на відділі журналістики та в УТГІ в Політехніці – в Карлсруе, Німеччина.

В 1949 році переїхав до Канади, де відразу включився у створення та розбудову ОДУМ-у та УРДП. Продовжував навчання в Раєсонському політехнічному інституті в Торонто, а в 1964 році закінчив Бібліотекарську школу в Отавському університеті. Після закінчення студій працював професійним бібліотекарем в Ґвелфському університеті до виходу на пенсію 1988 року.

У різні роки редаґував журнали та написав до них та інших пресових органів понад 500 есеїв, статтей, оглядів, репортажів та безліч різних непідписаних редакційних нотаток, некрологів та ін. Він також був співредактором чи редактором кількох книжок, які вийшли друком у видавництві „Молода Україна" та „Нові дні".

Свої статті він переважно підписував псевдами Мар'ян Дальний, Д. Опільський, Р. Гайдар та В. Дубовий з огляду на безпеки батьків та молодшого брата, які жили в Україні.

За журналістичну діяльність Мар'ян Дальний відзначений багатьма грамотами-подяками уряду Канади.

В 1956 році він отримав грамоту ЦК УРДП за підписом І. Багряного та Михайла Воскобійника за щиру й віддану працю в розбудові газети „Українські вісті".

Ліґа українських меценатів вручила мар'янові Дальному нагороду-диплом ім. Д. Нитченка в 2003 році за багаторічне редагування журналу „Нові дні" та пропаганду українського друкованого слова.

†

В неділю 10-го червня Р.Б.2007 упокоївся в Бозі бл.п.

о. проф. др.

Ігор Мончак

залишив у смутку
брата Мирона з дружиною Богданною,
і братаничів
Андрія з дружиною Мотрею і дітьми
Людмилою та Лукашем,
Юрія зі сином Іваном.

* 14.04.1928 у Львові
Рукоположений 25.12.1960 у Римі
† 10.06.2007 у Монтреалі
Поховання на Янівському цвинтарі у Львові

Вічна йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в США з невимовним жалем повідомляє своїх членів і цілу велику Патріярхальну родину, що 29 травня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.

мґр ОЛЕКСА МОТИЛЬ

довголітній член Крайової Управи Українського Патріярхального Товариства

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 1 червня 2007 р. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 2 червня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Опечаленій родині складаємо наші глибокі співчуття.

КРАЙОВА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА В США

У СЬОМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої найдорожчої і ніколи незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУНІ

СВ. П.

ЗЕНОВІЇ НИКИФОРУК

з дому РИБЧУК

яка відійшла у вічність 14 липня 2000 р.
будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

14 липня 2007 р .

в Римі – катедрі св. Софії;
в Ню-Йорку – церкві св. Юрія;
в Торонто – катедрі св. Миколая;
у Львові – соборі св. Юрія;
в Івано-Франківську – катедральному храмі;
у Городенці – церкві Успення Пресвятої Богородиці;
– церкві св. о. Миколая;
– церкві Непорочного Зачаття ПДМ.

За вічний спокій душі покійної Зенови просить про Ваші молитви.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 11 червня 2007 р. відійшла у вічність на 97-му році життя дорога МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

СВ. П.

ІРЕНА ЛЕВИЦЬКА

з дому ПАСІЧИНСЬКА

вдова по св. п. РОМАНОВІ ЛЕВИЦЬКОМУ, дириґентові хорів і колишньому членові Капелі Бандуристів.

Ірена працювала вчителькою в Україні. Вступила до Союзу Українок у 1933 році. Була в управі СУА і організувала відділи у різних містах Ню-Джерзі. Була почесною членкою СУА. Була членкою Пласту і організувала станиці Пласту в містах Ню-Джерзі. Також організувала Пласт-Прият і школу українознавства в Елизабеті, Н. Дж. Працювала в управі „Самопомочі" і „Провидіння".

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 12 червня 2007 р. у Zylka Funeral Home, Perth Amboy, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 червня в Українській католицькій церкві Успення Божої Матері в Перт Амбой, Н. Дж. Тлінні останки були поховані на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:

донька – НЕОНІЛЯ МАРІЯ ҐЕРУС з мужем ІГОРЕМ
син – ЮРІЙ
внуки – ОЛЕКСАНДЕР ҐЕРУС з дружиною МАРІЄЮ і сином РОМЧИКОМ (улюбленим правнуком покійної Ірени)
– ЮРІЙ, МИХАЙЛО і РОБЕРТ ЛЕВИЦЬКІ
брат – ТЕОДОР ПАСІЧИНСЬКИЙ з дружиною ІНОЮ та родиною в Австралії
родина – ГАНАСІВ в Америці і чисельні члени родини в Україні.

Вічна Її пам'ять!

З глибоким сумом, жалем і болем повідомляємо всю нашу родину і приятелів в Америці та в Україні, що 20 червня 2007 р. помер наш ТАТО, МУЖ і ДІД, довголітній вчитель В-Висоцької середньої школи

СВ. П.

ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ БУРКОВСЬКИЙ

нар. 4 квітня 1932 р. в селі Верхнє Висоцько, Україна, в родині Грабя - Дунья - Бурковських.

Про молитви за спокій душі покійного Йосипа просять в горі залишені:

дружина – ГАННА ФЕДОРІВНА БУРКОВСЬКА
син – ІГОР БУРКОВСЬКИЙ з дітьми АННОЮ й ІГОРКОМ
дочки – ЛЮБОВ з мужем ВОЛОДИМИРОМ та сином ПАВЛОМ – САВАРСЬКІ
– ОКСАНА з мужем ЮРІЄМ МАКОВЕЦЬ та сином ВІТАЛІЄМ
– ГАЛИНА з мужем ВІКТОРОМ ВИСОЧАНСЬКІ і дітьми ЮЛЕЮ, ОКСАНОЮ, ВАСИЛИНОЮ ІРИНОЮ, НАТАЛЕЮ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21, 22 і 23 червня 2007 р. в багатьох церквах як в Україні, так і в Америці, а тлінні останки Покійного спочинуть на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого дорогого МУЖА, БАТЬКЯ і ДІДА

СВ. П.

д-ра МИКОЛИ ДЕЙЧАКІВСЬКОГО

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

дня 11-го липня 2007 р.

- **у церкві св. Андрія в Пармі, Огайо;**
- **у соборі Пресвятої Родини у Вашінґтоні;**
- **у церкві св. Миколая в Торонто, Канада;**
- **у церкві св. Миколая в Ямниці.**

Про молитви за упокій душі Покійного просять дружина НАДІЯ з дітьми і внуками.

Ділимося сумною вісткою, що у Чикаґо, США дня 30 травня 2007 р. відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

пл. сен. довір'я

ОМЕЛЯН ПЛЕШКЕВИЧ

Лісовий Архидідько „Плеш"

нар. 20 січня 1908 р. в с. Боратин, Сокальського району на Львівщині.

Після закінчення вищої торговельної школи (Львів) у 1931 р. постійно працював у кооперативному русі та кредитівках, що продовжував, прибувши в 1949 р. до США. Один із засновників кредитівки „Самопоміч" у Чикаґо, опісля один із засновників і перший голова ЦУКА та голова Української Світової Кооперативної Ради.

Член Великого Племени „Лісові Чорти" від 1973 р., число реєстру 352, носитель Срібного і Золотого Арідника, член Кодла „Парашка" в Чикаґо.

Висловлюємо наше найщиріше співчуття Родині. Пам'ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого Він – Вічний.

3-ій Курінь УСП і УПС „Лісові Чорти"

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*



ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com



ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD
7811 – Роксоляна Vol. 1 DVD + VHS
7812 – Роксоляна Vol. 2 DVD + VHS
7813 – Роксоляна Vol. 3 DVD + VHS
7814 – Роксоляна Vol. 4 DVD + VHS
7815 – Роксоляна Vol. 5 DVD + VHS
7816 – Роксоляна Vol. 6 DVD + VHS
7820 – Всесвітній фестиваль – Концерт DVD + VHS
7821 – Ансамбль „Кобза" – 35 роковини, концерт DVD + VHS
Ціна $20.00 VHS, $25 DVD + $5 пересилка.
При замовленні отримаєте безкоштовно авдіокасету + ікону з Києва.

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо жінку для опіки старшої особи; околиця Кергонксон, Н. Й.
(703) 757-4630



NADIYA GERJAN
Licensed Real Estate Consultant
Office: 845-928-8000 ext 374
Fax: 845-928-9774
Mobile: 845-551-4142
E-mail: ngerjan@kw.com
Web: www.KWHV.com
229 Route 32
Central Valley, NY 10917
Fluent in Ukrainian & Polish
KELLER WILLIAMS
Each office is independently Owned and Operated

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму відновлений однородинний дім у Singer Island, FL. 3 хвилини пішки від пляжу біля океану, 4 спальні, нова кухня. $1500 на тиждень.
Тел.: (313) 882-1567 або (313) 590-4350

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі. Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com



LvivArt.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка 42 роки. Познайомлюсь з самітнім, інтеліґентним чоловіком для створення сім'ї.
Тел.: (941) 922-7835 Олена

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Направляємо різного роду дахи „siding".
WALTER BASILUK
56 Walnut Ave.
Somerset, NJ 08873
Home: (732) 246-2558
Cell: (908) 304-4678

• НА ПРОДАЖ •

На продаж дім „Victorian-1896" на великій площі з літньою хатою в Ellenville, NY близько оселі СУМ і Союзівки. 4 спальні, 4 лазнички, паркет. Ціна $224,000.
Тел.: (845) 647-8105

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY TRAVEL

KARPATY — СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — FAST GUARANTEED DELIVERY — Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

Для Вашої зручности все можна полагодити телефонічно

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 • (416) 761-9105

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ"